

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-3000

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
हीनधुवेंकोमहाकाव्य द्वितीय सर्ग	—	काव्य	२५	—	३/१२	३०	संस्कृत	कागज	१३	५२		

अथरयुवंशमहाकाव्ये द्वितीयसर्गप्रारंभः

रय. शी.
१

सर्ग
२

प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं तस्या पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनरिति यशोधन इत्यनेन पुत्रवत्कीर्तिलो-
भान् राजानर्हं गौरक्षणे प्रवृत्त इति गम्यते अस्मिन्सर्गे वृत्तमुपजातिः अनन्तरं दीरित लक्ष्मभाजौ पार्यो यदीयावुपजातयस्ता इति १ तस्या इति पांसवो-
दोषाः आसांसतीति पांसुलाः स्वैरिण्यः स्वैरिणी पांसुला च स्यादित्यमरः सिध्मादिभ्यश्चेति लच्प्रत्ययः अपांसुलानां पतिव्रतानां धर्यये कीर्तनीया प-
रिगणनीयामनुष्येश्वरधर्मपत्नी सुदक्षिणा रुरन्यासैः पवित्राः पांसवो यस्य तं रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पांसुर्नान्द्वयोरञ्ज इत्यमरः तस्याः धेनोः मार्ग-
स्मृतिर्मन्वादिवाक्यं श्रुतेर्वेदस्यार्थमभिधेयमिवान्वगच्छत् अनुसृतवती यथा स्मृतिः श्रुतिरूपेण मेवार्थमनुसरति तथा सापि गौरुरक्षणा मेवमा

गमनुससारेत्यर्थः धर्मपत्नीत्यत्र अश्वघासादिवत्तादर्थ्येष्वष्टीसमासः प्रकृतिविकारभावाभावात् पांस्कलपद्यत्तावपिअपांस्कलानामिति विरोधा-
लंकारोऽन्यते २ निवर्त्येति दयालुः कारुणिकः स्यादयालुः कारुणिकइत्यमरः स्पृहिगृहीत्यादिना आलुच्प्रत्ययः यशोभिः स्मरभिः मनोज्ञः स्मर
भिः स्यान्मनोज्ञेपीति विश्वः सराजा तांदयितां निवर्त्य सौरभेयीं कामधेनुसुतां नंदिनीं धरंतीति धराः पचाद्यच् पयसांधराः पयोधराः स्तनाः स्त्रीस्तना
ब्दे पयोधरावित्यमरः अपयोधराः पयोधराः संपद्यमानाः पयोधरीभूताः अभूततद्भावेच्चिः कुगतिप्रादयइतिसमासः पयोधरीभूताश्चत्वारः समुद्रा य

निवर्त्यराजादयितांदयालुस्तांसौरभेयीं स्मरभिर्यशोभिः पयोधरीभूतचतुः समुद्रां जगोपगोरूपधरामिवोर्वी ३
व्रतायतेनानुचरेण धेनोर्न्यबेधिशेषो ऽप्यनुयायिवर्गः न चान्यतस्तस्य शरीररक्षास्ववीर्यगुप्ताहिमनोः प्र-
सूतिः ४

स्यास्तां अनेकमन्यपदार्थे इत्यनेकपदग्रहणसामर्थ्यान्निपदो बहुब्रीहिः गोरूपस्य धरासुर्वीमिव जगोपररक्ष भूरक्षणाप्रयत्नेनैवररक्षेति भावः ३ व्र-
तायेति व्रताय ननु जीवनायेति भावः धेनोरनुचरेण तेन दिलीपेन शेषो ऽवशिष्टोऽप्यनुयायिवर्गः अनुचरवर्गः न्यबेधि निवर्तितः शेषत्वं सदक्षिणा
पेक्षया कथं तर्हि आत्मरक्षणमत आह न चैति तस्य दिलीपस्य शरीररक्षा च अन्यतः पुरुषांतरान्न कुतः हियस्मात्कारणात् मवीः प्रसूयत
इति प्रसूतिः संततिः स्ववीर्यगुप्ता स्ववीर्येणैवरक्षिता न हि स्वनिर्वाहकस्य परापेक्षेति भावः ४ ७ ७ ७ ७ ७ ७

आस्वादवद्विरिति सम्पाद मंडलेश्वरः येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्थेश्वरश्च यः शास्त्रियश्चाज्ञयाराज्ञः ससम्पादश्च राजकमित्यमरः सराजा आस्वादवद्विः स्वा
दककैः रसवद्विरित्यर्थः तृणानां कवलैः ग्रासैः कंडूयनैः खर्जनैः दंशानां वनमक्षिकाणां निवारणैः दंशस्तवनमक्षिकेत्यमरः अव्याहतैरप्रतिहतैः स्वेर
गतैः स्वच्छंदगमनैश्च तस्याः धेन्वाः समाराधनतत्परः शत्रूषासक्तोऽभूत् तदेव परंप्रधानं यस्येति तत्परः तत्परे प्रसितासक्तावित्यमरः ५ स्थितइ
ति भूपतिस्तां नंदिनीं स्थितां सतीं स्थितः सन् स्थिति रूद्धावस्थानं प्रयातां प्रस्थितां उच्चलितः प्रस्थितः सन् निषेदुषां निषण्णामुपविष्टावित्यर्थः भाषा

आस्वादवद्विः कवलैः स्तृणानां कंडूयनैर्दंशनिवारणैश्च अव्याहतस्वेरगतैः सतस्याः सम्पादसमाराधनतत्परो भूत् ५
स्थितः स्थितामुच्चलितः प्रयातां निषेदुषां सासनबंधधीरः जलाभिलाषी जलमाददानां ल्हायेवतां भूपतिरन्वगच्छत् ६ सत्य
स्तचिद्रामपिराज्यलक्ष्मीतेजोविशेषानुमितां दधानः आसीदनाविष्कृतदानराजिरतर्मदावस्थ इव द्विपेन्द्रः ७ लताप्रतानो
द्धृतैः सकेशैरधिज्यधन्वाविचचारदावं रक्षापदेशान्मुनिहोमधेनोर्वन्याचिनेष्यनिबदुष्टसत्त्वान् ८

यांसदवसश्चुवद्विचक्रप्रत्ययः उगितश्चेति द्वीप् आसनबंधे उपवेशने धीरः स्थितः उपउष्टः सन् इत्यर्थः जलमाददानां पिबंतीं जलाभिलाषी सन्
पिबन्नित्यर्थः इत्यं ल्हायेवान्वगच्छत् अनुसृतवान् ६ सइति न्यस्तानि परिहृतानि चिन्हानि छत्रचामरादीनियस्यास्तां तथा भूतामपि तेजोविशेषेण प्रभा
वातिशयेनानुमितां सर्वथाराजा एवायं भवेदित्यूहितां राज्यलक्ष्मीं दधानः सराजा अनाविष्कृतदानराजिः बहिरप्रकटीकृतमदरेखः अंतर्गतामदा
वस्थायस्य सतथा भूतो द्विपेन्द्र इवासीत् ७ लतेति लतानां वल्लीनां प्रतानैः कुटिलतंतुभिः उत्तमव्यग्रथिताः ये केशास्तेरुपलक्षितः इत्यं भूतलक्षणे

तृतीया सराजा ज्यामधिरूढमधिज्यमारोपितमौर्वीकंधनुर्यस्यसोऽधिज्यधन्वासन् धनुषश्चेत्यनडा देशः मुनिहोमधेनोः रक्षापदेशात् रक्षाव्याजा
तु वन्यान् वनेभवान् दुष्टसत्वान् दुष्टजंतून् द्रव्येषु व्यवसायेषु सत्वमस्त्रीतुजंतुष्वित्यमरः विनेष्यन् शिक्षयिष्यन् निवदावं वनं विचचार वने च वनवन्हौ च
द्वौ दाव इहेष्यत इति यादवः वने संचचारेत्यर्थः देशकालाद्यगंतव्या कर्मसंज्ञा ह्यकर्मणामिति दावस्य कर्मत्वं ऽ विसृष्टेत्यादिभिः षड्विः श्लोकैः तस्य
महामहितया द्रुमादयो पिराजोपचारंचक्रुरित्याह विसृष्टेति विसृष्टाः पार्श्वानुचराः पार्श्ववर्तिनोजनाः येन तस्य पाशभृतावरुणेन समस्य तुल्य
स्य अनुभावोऽनेन सूचितः तस्य राज्ञः पार्श्वयोः द्रुमाः उन्मदानां उत्कटमदानां वयसां रवगानां रवगबाल्यादिनोर्वया इत्यमरः विराचैः आली-

विसृष्ट पार्श्वानुचरस्य तस्य पार्श्वद्रुमाः पाशभृता समस्य उदीरयामास्रुरिवोन्मदानामालोकशब्दं वयसां विराचैः ९
मरुत्प्रयुक्ताश्च मरुत्सरवाभंतमर्च्यमारादभिवर्तमानं अवाकिरन् बाललताः प्रसूनैराचारलाजैरिव पौरकन्याः १०

कशब्दं आलोकस्य शब्दवाचकं आलोकयेति शब्दमित्यर्थः उदीरयामास्रुरिव अवदन्निवेत्कल्पेक्षा ९ मरुदिति मरुत्प्रयुक्ताः वायनाप्रेरिताः
बाललताः आरात्समीपेऽभिवर्तमानं आरादूरसमीपयोरित्यमरः मरुतः वायोः सरवा मरुत्सरवोऽग्निः स इवाभातीति मरुत्सरवाभः आतश्चो
पसर्गे इति कप्रत्ययः अर्च्यं पूज्यं तं दिलीपं प्रसूनैः पुष्पैः पौरकन्याः पौराणां कन्याः पौर्यश्चताः कन्याश्चेति वा आचारार्थैः लाजैः आचारला-
जैरिव अवाकिरन् तस्योपरि निक्षिप्तवत्येत्यर्थः सरवा हि सरवायमागतमुपचरतीति भावः लाजाः पुष्पाः शैवाक्षता इत्यमरः प्रसूनं कुसुमं सममित्यम-
रः १०

रफ़. ही

धनुर्भृतइति धनुर्भृतोप्यस्यराज्ञः अनेनभयसंभावनादर्शिता तथापिविशंकैः निर्भीकैः अंतः करणैः कर्तृभिः दययाकृपारसेन आदोर्भावोऽभिप्रायोयस्य
तद्व्यादोर्भावं तदारव्यातं तद्यादोर्भावमेतदित्यारव्यातमित्यर्थः भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मस्वित्यमरः तथाविधंवपुर्विलोकयंत्योहरिण्यः
अक्ष्णांप्रकामविस्तारस्यात्यंतविशालतायाः फलमायुः विमलंकलुषीभवच्चचेतः कथयत्येवहितेषिणारिपुंवेतिन्यायेन स्वांतःकरणवृत्तिप्रामाण्या
देवविस्मयंददृशरित्यर्थः ११ सइति मारुतपूर्णरिंघ्रैः अतएवकूजब्धिः स्वरवब्धिः कीचकैर्वेणुविशेषकैः वेणवः कीचकास्तेस्फुर्येस्वनंत्यनिलोद्धताइ

धनुर्भृतोप्यस्य दयार्द्रभावमारव्यात्मन्तःकरणैर्विशंकैः विलोकयंत्योवपुरापुरदृष्टांप्रकामविस्तारफलं हरिण्यः ११
सकीचकैर्मरुतपूर्णरिधैः कूजविदरापादितवंशकृत्य शुश्रावकुंजेषु यशःस्त्वमुच्चैरुद्गीयमानं वनदेवताभिः १२

त्यमरः विशिष्टवाचकानां पदानां सति पृथक् विशेषणवाचकपदसमभिव्याहारे विशेष्यमात्रपरत्वं उच्चैरापादितं संपादितं वंशस्य कृत्यं कार्यं यस्मिन्क-
र्मणितत्तथा वंशः स्रष्टिरवाद्यविशेषः वंशादिकंतु स्रष्टिरमित्यमरः कुंजेषु लतागृहेषु निकुंजकुंजौवाकूबेलतादिपिहितोदर इत्यमरः वनदेवता-
भिः उद्गीयमानं स्वयंशः शृङ्गाव श्रुतवान् वाक्यंतु सरंध्रत्वेन स्वरजननयोग्यतापरं वृंहितादीनां गजादिप्रयोगनियमो वा करिकलभादिवदु-
क्तदोषो नेति कश्चित् वेणुमात्रोपिकीचक इत्यन्यः १२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२

सर्ग.

पृक्तइति गिरिषुनिर्झराणां प्रवाहोनिर्झरोद्भरइत्यमरः तुषारैः सीकरैः तुषारौहिमसीकरावितिकोशः पृक्तः संपृक्तः अनोकहानां वृक्षाणामाकंपि-
तानिर्झत्कंपितानिपुष्पाणि तेषांयोगंधः सोस्यास्तीतितथोक्तः पुष्पगंधी इषत्कंपित पुष्पगंधवान् एवंचशीतोमंदः सरभिः पवनोवायुः अनात
पत्रं व्रतार्थपरिहृतछत्रं अतएवआतपकुंतं आचारेणपूतं शब्दं तनृपं सिषेवे आचारपूतत्वात्सराजाजगत्पावनस्य पवनस्यापिसेव्य आसीदि-
तिभावः १३ शशामेति गोसरितस्मिन्नराज्ञि वनंगाहमानेप्रविशतिसति वृष्ट्याविनापिदवाग्निर्वनाग्निः दवदावौवनानलइतिहैमः शशाम फलानां-

पृक्तस्तुषारैर्गिरिनिर्झराणामनोकहाकंपितपुष्पगंधी तमातपकुंतमनातपत्रमाचारपूतंपवनःसिषेवे १३ शशा-
मवृष्ट्यापिविनादवाग्निरासीद्विशेषाफलपुष्पवृद्धिः ऊननसत्वेष्वधिकोबबाधेतस्मिन्वनंगासरिगाहमाने १४ सं-
चारपूतानिदिगंतराणि कृत्वादिनांतेनिलयायगंतुं प्रचक्रमेपल्लवरागताभ्राप्रभापतंगस्यमुनेश्वधेनुः १५.

पुष्पाणांचवृद्धिः विशिष्यतइति विशेषा अतिशयिताआसीत् कर्मार्थेधञ्प्रत्ययः सत्वेषुजंतुषुमध्ये यतश्चनिर्धारणमितिसप्तमी अधिकः
प्रबलोव्याघ्रादिः ऊनंदुर्बलंहरिणादिकं नबबाधे नपीडितवान् १४ संचारपूतानीति पल्लवस्यरागोवर्णः पल्लवरागः रागोनुरक्तोमात्सर्येकेशादौ
लोहितादिष्वितिशाश्वतः सइवताभ्रा पल्लवरागताभ्रा पतंगस्यसूर्यस्यप्रभाकांतिः पतंगःपक्षिसूर्ययोरितिशाश्वतः मुनेश्वधेनुः दिगंतरा-
णि दिगवकाशान् अंतरमवकाशावधीत्यमरः संचारेणपूतानिशब्दानि कृत्वा दिनांतेसायंकाले निलयाय अस्तमयाय धेनुपक्षेआलयायगंतुंप्रच-
क्रमे १५

तामिति मध्यमलोकपालः भूमिपालः देवतापित्रतिथीनां क्रियाः यागश्राद्धदानानि तान्येव अर्थः प्रयोजनं यस्याः तां धेनुं अन्वगनुपदं ययौ सतां
मतेन सन्दिमान्येन गतिबुद्धीत्यादिनावर्तमाने क्तः कस्य च वर्तमान इति षष्ठी तेन राज्ञा उपपन्ना कृत्ता सा धेनुः सतां मतेन विधिना अनुष्ठानेन उपप-
न्ना साक्षात्प्रत्यक्षाश्रद्धा गुरुवेदशास्त्रोक्तेष्वर्थेषु आस्तिक्यबुद्ध्या विश्वासः श्रद्धेति वेदांतवचनात् आस्तिक्यबुद्धिरिव बभौ १६ स इति सराजा प-
ल्वलोभ्यः अल्पजलाशयेभ्यः उत्तीर्णानि निर्गतानि वराहाणां यूथानि कुलानि येषु तानि बर्हिण्येषां संतीति बर्हिणः मयूराः मयूरो बर्हिणो ब-
र्हिण्यमरः फलबर्हिभ्यामिन च वक्तव्यः आवासवृक्षाणां उन्मुखः बर्हिणः येषु तानि श्यामायमानानि वराहबर्हिणादिमलिनिम्ना श्यामानि भवं

तां देवतापित्रतिथिक्रियार्थमन्वययौ मध्यमलोकपालः बभौ च सतेन सतां मतेन श्रद्धेव साक्षाद्विधिनोपपन्ना १६ स-
पल्वलोत्तीर्णविराहयूथान्यावासवृक्षोन्मुखबर्हिणानि ययौ मृगाध्यासितशादूलानि श्यामायमानानि वनानि पश्यन् १७
आपीनमारोहहृन्प्रयत्नाद्गृह्णित्वा हृष्टगुरुत्वाद्दपुषो नरेन्द्रः उभाव लं चक्रतुरं चिताभ्यां तपोवनाद्वृत्तिपथं गताभ्याम् १८.

तिश्यामायमानानि लोहितादिडाजूभ्यः क्यषू इति क्यप्प्रत्ययः वाक्यषड्वात्मनेपदेशानच् मृगैरध्यासिताः शादूला येषु तानि शादाः शष्पाणि
संतियेषु शादूलाः शष्पश्यामादेशाः शादूलः शादहरित इत्यमरः शादः कर्दमशष्पयोरिति विश्वः नडशादाङ् लजितिङ् लच्प्रत्ययः वनानि पश्यन्
सन् ययौ १७ आपीनेति गृष्टिः सरुत्प्रसूतागौः सकृत्प्रसूतागौर्गृष्टिरिति हलाकथः नरेन्द्रश्चोभौ यथाक्रमं आपीनमूयः ऊधस्तक्नीबमापीनमि-
त्यमरः आपीनमारोहहृन्ने प्रयत्नात्प्रयासात् वपुषो गुरुत्वादाधिक्याच्च अचिताभ्यां चारुभ्यां गताभ्यां गमनाभ्यां तपोवनाद्वृत्तेः पंथानं तपो

वनावृत्तिपथं ऋक्ष्यूरित्यादिनाऽकारप्रत्ययः समासांतः अलंचक्रतुः भूषितवंतौ १८ वसिष्ठेति वसिष्ठधेनोरनुयायिनमनुचरं वनांतादावर्तमानं प्र-
त्यागतं तंदिलीपं वनितासदक्षिणा निमेषेणालसामंदा पक्ष्मणांपंक्तिर्यस्याः सा निनिमेषासतीत्यर्थः लोचनाभ्यांकरणाभ्यां उपोषिताभ्यामिव उप-
वासोभोजननिवृत्तिस्तद्भूत्यामिव वसतेः कर्तरिक्तः पपौ यथोपोषितोऽतितृष्णाया जलमधिकंपिबति दददतितृष्णायाऽधिकंव्यलोकयदि-
त्यर्थः १९ पुरस्कृतेति वर्त्मानिमार्गे पार्थिवेन पृथिव्याः ईश्वरेण तस्येश्वरइत्यणप्रत्ययः पुरस्कृता अग्रतः कृता धर्मस्यपत्नीधर्मार्थपत्नी-
त्यर्थः अश्वघासादिवत्तादर्थ्येष्वीसमासः पार्थिवस्य धर्मपत्न्याप्रत्यकृता साधेनुः तदंतरे तयोर्दंपत्योर्मध्ये दिनक्षपयोर्दिनरात्र्योर्म-

वसिष्ठधेनोरनुयायिनंतमावर्तमानंवनितावनांतात् पपौ निमेषालसपक्ष्मपंक्तिरुपोषिताभ्यामिवलोचनाभ्यां १९ पुर-
स्कृतावर्त्मानिपार्थिवेनप्रत्यकृतापार्थिवधर्मपत्न्या तदंतरेसाविरराजधेनुर्दिनक्षपामध्यगतेवसंध्या २० प्रदक्षिणी
कृत्यपयस्विनींतांसदक्षिणासाक्षतपात्रहस्ता प्रणम्यचानर्चविशालमस्याः शृंगांतरंद्वारमिवार्थसिद्धेः २१ व-
त्सोत्सकापिस्तिमितासपयंप्रत्यग्रहीत्सेतिननंदतुस्तौ भक्त्योपपन्नेषुहितद्विधानांप्रसादचिह्नानिपुरःफलानि २२

ध्यगतासंध्येव विरराज २० प्रदक्षिणीकृत्येति अक्षतानांपात्रेणसहवर्ततइतिसाक्षतपात्रः हस्तोयस्याः सा सदक्षिणा पयस्विनीं प्रशस्तक्षी-
रांतांधेनुं प्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्यच अस्याः धेन्वाः विशालंशृंगांतरं शृंगमध्यं अर्थसिद्धेर्द्वारमिव प्रवेशनमार्गमिव आनर्च अर्चयामास अ-
र्चतेभौवादिकाह्निर् २१ वत्सोत्सकेति साधेनुः वत्सोत्सकापि वत्सेउत्कंठितापि स्तिमितानिश्चलासती सपयंपूजां प्रत्यग्रहीत् इतिहेतो-
स्तौदंपती ननंदतुः पूजास्वीकारस्यानंदहेतुत्वमाह भक्त्येति पूज्येष्वनुरागोभक्तिः तयोपपन्नेषुचक्रेषुविषये तद्विधानां तस्याः धेनोः विधे

वविधाप्रकारोयेषांतेषां महतामित्यर्थः प्रसादस्यचिह्नानि लिंगानि पूजास्वीकारादीनि पुरःफलानि पुरोगतानि प्रत्यासन्नानिफलानियेषांतानि हि
अविलंबितफलसूचकलिंगदर्शनादानंदोयुज्यतइत्यर्थः २२ गुरोरिति भुजोच्छिन्नरिपुर्दिलीपः सदारस्य दारैरुंधत्यासहवर्तमानस्यगुरोः उ-
भयोरपीत्यर्थः पादौनिपीड्याभिवृच्य सांध्यं संध्यायांविहितं विधिं अनुष्ठानंच समाप्य दोहावसानेनिषण्णामासीनां दोग्ध्रीमेवदोहन-
शीलामेव तृप्तिनितृप्त्ययः पुनर्भोजे सेवितवान् दोग्ध्रीमितिनिरूपदप्रयोगात्कामधेनुत्वंगम्यते २३ तामिति गोप्तारक्षकः गृहिणीस-

गुरोःसदारस्यनिपीड्यपादौसमाप्यसांध्यंचविधिंदिलीपः दोहावसानेपुनरेवदोग्ध्रींभोजेभुजोच्छिन्नरिपुर्निषण्णां २३.
तामंतिकन्यस्तबलिप्रदीपामन्वास्यगोप्तागृहिणीसहायः क्रमेणसप्तमनुसंविवेशसप्तोत्थितांप्रातरनुदतिष्ठत् २४.
इत्थंव्रतंपालयतःप्रजार्थसमंमहिष्यामहनीयकीर्तेः सप्तव्यतीकस्त्रिगुणानितस्यदिनानिदीनोद्धरणोचितस्य २५

हायःपत्नीद्वितीयःसन् उभावपीत्यर्थः अंतिकेन्यस्ताबलयःप्रदीपाश्वयस्यास्तांतथोक्तां तांपूर्वोक्तां निषण्णां धेनुं अन्वास्यअनूपविश्य क्रमेणसप्त-
मनुअनंतरं संविवेश सप्तोत्थितामनुउदतिष्ठत् उत्थितवान् अत्रानुशब्देनधेनुराजव्यापारयोः पौर्वापर्यमुच्यतेक्रमशब्देनधेनुव्या-
पाराणामित्यपौनरुक्त्यं कर्मप्रवचनीयकृतेद्वितीया २४ इत्थमिति इत्थमनेनप्रकारेण प्रजार्थसंतानाय महिष्यासमं अभिषिक्तपत्न्यासह
कृताभिषेकामहिषीत्यमरः व्रतंपालयतः धारयतः महनीयापूज्या कीर्तिर्यस्य तस्य दीनानामुद्धरणे विमोचने उचितस्य तस्य नृप-

स्य त्रयो गुणा आवृत्तयो येषां तानि त्रिगुणानि त्रिरावृत्तानि सप्त दिनानि एकविंशति दिनानि व्यतीकः २५ अन्ये चरिति अन्ये चः अन्यस्मिन्-
दिवसे द्वाविंशो दिवसे सद्यः परुत्परारीत्यादिना निपातनादव्ययं अद्यात्रान्ध्यथ पूर्वन्हीत्यादौ पूर्वोत्तरापरात् तथा धरान्यान्यतरेतरात् पूर्वैकरादय इ-
त्यमरः मुनिहोमधेनुः आत्मानुचरस्य नृपस्य भावं अभिप्रायं दृष्टमक्तित्वं भावोभिप्राय आशय इति यादवः जिज्ञासमाना ज्ञातुमिच्छन्ती ज्ञा-
श्रुस्मृदृशांसन इत्यात्मनेपदेशानच् प्रपतत्यस्मिन्निति प्रपातः पतनप्रदेशः गंगायाः प्रपातः तस्यांते समीपे निरूढानि जातानि शष्पाणि बालतृ-

अन्ये चरात्मानुचरस्य भावं जिज्ञासमाना मुनिहोमधेनुः गंगाप्रपातांत निरूढशष्पं गौरीगुरोर्गच्छरमाविवेश २६
सादुष्प्रधर्षमिनसापि हिंस्त्रैरित्यद्रिशोभाप्रहितेक्षणेन अलक्षिताऽभ्युत्पतनानृपेण प्रसह्य सिंहः किल तांच कर्ष २७
तदीयमाक्रंदितमार्तसाधोर्गुहानिबद्धप्रतिशब्ददीर्घम् रश्मिष्विवादाय नगेंद्रसक्तां निवर्तयामास नृपस्य दृष्टिं २८

णानियस्मिन्तत् शष्पं बालतृणं घास इत्यमरः गौरीगुरोः पार्वतीपितुः गच्छरंगुहां आविवेश प्रविवेश २६ सेति साधेनुः हिंस्त्रैर्व्याघ्रादिभिः म-
नसापि दुष्प्रधर्षा दुर्धर्षेति हेतोः अद्रिशोभायां प्रहितेक्षणेन दत्तदृष्टिना नृपेण अलक्षितमभ्युत्पतनमाभिमुख्येन उत्पतनं यस्य स सिंहः तां-
धेनुं प्रसह्य हठात् प्रसह्य तु हठार्थकमित्यमरः चर्ष किलेत्यलीके २७ तदीयमिति गुहानिबद्धेन प्रतिशब्देन प्रतिध्वनिना दीर्घं तस्या इ-
दंतदीयं आक्रंदितं आर्तघोषणं आर्तेष्वपन्नेषु साधोर्हितकारिणो नृपस्य नगेंद्रसक्तां दृष्टिं रश्मिषु प्रग्रहेषु किरणप्रग्रहौ रश्मी इत्यमरः आ-

रफ. टी.
६

हायेवगृहीत्वेवनिवर्तयामास २८ सइति धनुर्धरः सनृपः पाटलायां श्वेतरक्तवर्णायांगवि श्वेतरक्तस्तपाटलइत्यमरः तस्थिवांसं संस्थितं कसश्चेतिक्
स्तप्रत्ययः केसरिणं सिंहं सानुमतोऽद्रेः धातोर्गौरिकस्यविकाराधातुमयी तस्यामधित्यकायामूर्ध्वभूमौ उपत्यकाद्वेरासन्नाभूमिस्तूर्ध्वमधित्यकेत्यमरः
उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारूढयोरितित्यकन्प्रत्ययः प्रफुल्लोविकसितः तं फुल्लविकसन इतिधातोः पचाद्यच् लोधारब्धद्रुममिवददर्श प्रफुल्लमितित-
कारपाठे विफलाविशरणइतिधातोः कर्तरिक्तः उत्परस्यातइत्कारादेशः २९ ततइति ततः सिंहदर्शनानंतरं मृगेन्द्रगामी सिंहगामी शरणं रक्ष-
णं शरणंगृहरक्षित्रोरित्यमरः शरणंरक्षणोगृहेइतियादवः शरणोसाधः शरण्यः तत्रसाधरितियत्प्रत्ययः प्रसभेन बलात्कारेण उत्पृताअरयोचेनस

सपाटलायांगवितस्थिवांसंधनुर्धरः केसरिणंददर्श अधित्यकायामिवधातुमय्यांलोधद्रुमंसानुमतः प्रफुल्लं २९ ततो-
मृगेन्द्रस्यमृगेन्द्रगामीवधायवध्यस्यशरंशरण्यः जाताभिषगोनृपतिर्निषंगादुद्धर्तुमैच्छत्प्रसभोत्पृतारिः ३० वामेतरस्त
स्यकरः प्रहर्तुर्नरवप्रभाभूषितकंकपत्रे सक्तांगुलिः सायकपुरवएवचित्रार्पितारंभइवावतस्थे ३१

नृपतिः राजा जाताभिषंगः जातपराभवः सन् अभिषंगः पराभवइत्यमरः वध्यस्य वधार्हस्य दंडादिभ्योयदितियत्प्रत्ययः मृगेन्द्रस्यवधाय निषंगात्तू-
णीरात् तूणीपासंगतूणीरनिषंगादुद्धर्तुमैच्छत् ३० वामेति प्रहर्तुस्तस्यवामेतरः दक्षिणः करः नरवप्रभाभिराभूषितानिबिन्दु
रितानि कंकस्यपक्षिविशेषस्यपत्राणियस्यतस्मिन् कंकः पक्षिविशेषस्याहुसाकारेयधिष्ठिरेइतिविश्वः कंकस्तकर्कटइतियादवः सायकस्यपुरवएव
कर्तर्यारव्यमूलप्रदेशे कर्तरीपुरवइतियादवः सक्तांगुलिः सन् चित्रार्पितारंभः चित्रलिरिवतशरोद्धरणोद्योगइवावतस्थे ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

सर्ग
२

६

बाह्विति बाहोः प्रतिष्ठंभेन प्रतिबंधेन विरुद्धमन्यः प्रवृद्धरोषो राजा मंत्रोषधिभ्यांरुद्धवीर्यः प्रतिबद्धशक्तिः भोगीसर्पइव भोगीराजः जंगयोरिति शा-
श्वतः अभ्यर्णमासन्नं आगस्कृतमपराधकारिणं अस्पृशद्भिः स्वतेजोभिः अंतरदह्यत अधिक्षोपाद्यसहनंतेजः प्राणात्ययेष्वपीतियादवः ३२ तमि
ति निगृहीतापीडिता धेनुर्येनससिंहः आर्याणांसतांगृह्यंपक्ष्यं पदास्त्रैरिवाह्यापक्षेषुचेतिक्वप् मनुवंशस्यकेतुंचिन्हं केतुवद्व्यावर्तकं भूपा
लेषुसिंहइव उरुसत्वोमहाबलस्तं आत्मनोवृत्तौ बाहुस्तंभरूपेव्यापारे अभूतपूर्वत्वादिस्मितं कर्तरिक्तः तंदिलीपं मनुष्यवाचाकरणेन पु-

बाहुप्रतिष्ठंमविरुद्धमन्यरभ्यर्णमागस्कृतमस्पृशद्भिः राजास्वतेजोभिरदह्यतांतर्भोगीवमंत्रोषधिरुद्धवीर्यः ३२
तमौर्यगृह्यंनिगृहीतधेनुर्मनुष्यवाचामनुवंशकेतुं विस्माययन्विस्मितमात्मवृत्तौभूपालसिंहंनिजगादसिंहः ३३

नर्विस्माययन् विस्मयंआश्चर्यंप्रापयन् निजगाद षिङ् इषद्धसनइतिधातोर्णिचि वृद्धौअयादेशेशतृ प्रत्ययेचसतिविस्माययन्नितिरू-
पंसिद्धं विस्मापयन्नितिपाठे आत्वंपुगागमोपिवक्तव्यः तच्चित्यं नित्यंस्मायतेरितिहेतुस्मायविवक्षायामेव भीस्म्योर्हेतुभयइतिआत्मने-
पदे विस्मापयमानइतिस्यात् तस्मान्मनुष्यवाचाविस्माययन्नितिरूपंस्वचं करणाविवक्षायांनकश्चिदोषः ३३ ७९ ७९ ७९ ७९ ७९

अलमिति हेमहीपाल तवश्रमेणायासेनालंपर्याप्तं साध्याभावाच्छ्रमोनकार्य इत्यर्थः अत्रगम्य मानसाधनक्रियापेक्षया श्रमस्य करणत्वात्तृतीया उ-
क्तं च न केवलं श्रूयमाणैव क्रियानिमित्तं करणभावस्यापितु गम्यमाना ऽपीति अलंभूषणपर्याप्तशक्तिवारणवाचकमित्यमरः किमिति श्रमोनक्रि-
यतामित्यत्राह इतः अस्मिन्मयि सार्वविभक्तिकस्तसिः प्रयुक्तं प्राक्षिप्तमप्यरूढं वृथानिष्फलं स्यात् भवनार्थादस्तेर्लिङ् तथाहि पादपानां वृ-
क्षाणां उन्मूलने उत्सारणे शक्तिः सामर्थ्यं यस्य तत् तथोक्तं मारुतस्य वायोः रंहो वेगः शिलोच्चये अद्रौ नमूर्च्छति न प्रागल्भ्येन प्रसरति मूर्च्छा

अलंमहीपालतवश्रमेणप्रयुक्तमप्यरूढमितोवृथास्यात् नपादपोन्मूलनशक्तिरंहः शिलोच्चयेमूर्च्छतिमारुतस्य ३४ कै-
लासगौरं वृषमारुरुक्षोः पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठं अवेहिमांकिं करमष्टमूर्तेः कुंभोदरं नाम निकुंभतुल्यम् ३५

वृद्धिः अद्रेरुन्मूलनशक्तौ वृद्धिर्नलभतइति तात्पर्यार्थः ३४ कुतस्तवेदशंसामर्थ्यमित्यत्राह कैलासेति भौराजन् कैलासवत् गौरं शम्भं वृषं आरु-
रुक्षो रारोदुमिच्छोः चामीकराभं शम्भं च गौरमाहुर्मनीषिण इति शाश्वतः अष्टौ मूर्तयो यस्य तस्याष्टमूर्तेः शिवस्य पादार्पणं पादन्यासः स एवानु-
ग्रहः प्रसादस्तेन पूतं शङ्खपृष्ठं यस्य सतं ईशो मे पृष्ठे चरणं न्यस्य वृषमारोहतीति भावः निकुंभो गणभेदः कुंभकर्णपुत्रः तत्समं कुंभोदरं नाम किं क-
रं भृत्यं मां अवेहि जानीहि अवेहीत्यत्र पररूपं न वृद्धिः अवनिश्च तथावाक्यजमानजलाग्नयः सूर्यश्चंद्रौ नभश्चैता अष्टौ शंकरमूर्तयः ३५ ७ ७

अत्रस्थितौ सिंहत्वेचकारणमाह अमुमिति भोनृप अमुंदेवदारुं पुरोग्रेपश्यसीति काकुः असौदेवदारुः वृषभोध्वजोयस्यतेनशिवेनपुत्रीकृतः पुत्रभा-
वनीतः पुत्रत्वेनस्वीकृतः अभूततद्भावेच्चिः कथमित्यत्राह योदेवदारुः स्कंदस्यमातुः गौर्याः हेमः कुंभावेवस्तनौ ततोनिः सृतानांनिर्गतानां पयसांपा-
नीयानांरसंजानातीतिरसज्ञः स्वादज्ञः स्कंदपक्षे हेमकुंभाविवस्तनाविति विग्रहः पयसां क्षीराणां पयः क्षीरं पयोबुचेत्यमरः पुत्रोपिस्तननिर्गत-
क्षीररसज्ञः स्यात् उदकदानादिना तथावर्धितइत्यर्थः स्कंदमातृग्रहणेन कार्तिकेयसाम्यं स्कंदसमानप्रेमास्पदइतिभावः अर्धर्चादिपाठाद

अमुंपुरः पश्यसि देवदारुं पुत्रीकृतोऽसौ वृषभध्वजेन यो हेमकुंभस्तननिः सृतानां स्कंदस्य मातुः पयसां रसज्ञः ३६ कंडू-
यमानेन कटंकदाचिद्वन्यद्विपेनोन्मथितात्वगस्य अथैनमद्रस्तनयाशुशोचसेनान्यमालीढमिवास्मरारसैः ३७.

धर्चाः पुंसिचेति देवदारोः पुंस्त्वमपि यथाऽत्रैव शशांस्तु देवदारवइति ३६ कंडूयमानेनेति कटं कपोलं कटः श्रोणौ क्रियाकारे कलिंजेति शयेशवे सम्-
योगजगंडेचेति विश्वः कंडूयमानेन घर्षता कंडादिभ्यो यक् ततः शानच् वनेसाधर्वन्यस्तेन द्विपेन कदाचिदस्य देवदारोः त्वग्वल्कलं उन्मथितोन्मूलि-
ता अथत्वगुन्मथनानंतरं अद्रस्तनयागौरी अस्मरारसैर्देवप्रहरणैरालीढं व्यासमित्यर्थः सेनां नयतीति सेनानीः स्कंदः सत्सूद्विषेत्यादिना किपि-
एरनेकाचइतियण् पार्वतीनंदनः स्कंदः सेनानीरित्यमरः तमिव एनंदेवदारुं शशोच शक्तेः सकर्मकत्वं तु प्रयोगात् रुदेः उपारुददेवतदभ्यंत

रंगइतिमद्विप्रयोगवत् आपूर्वत्वात्सकर्मकत्वमितिकश्चित् ३७ तदेतितदातत्कालःप्रभृतिरादिर्यस्मिन्कर्मणि तत्तथा तदाप्रभृत्येव ततआरभ्यै
व वनहिपानांवनकरिणां त्रासार्थमयार्थं शूलभृता शंफना अंकंसमीपमागताः प्राप्ताः सत्वाः प्राणिनोवृत्तिर्जीवितंयस्मिन्तत् अंकःसमीपमुत्सं-
गोचिन्हेस्थानापराधयोरितिकेशवःसिंहत्वं सिंहरूपत्वंविधाय अस्मिन्नद्रिकुक्षौगुहायां अहंव्यापारितोनि यक्तः सिंहेनगजाः भीष्यंतेइतिसिंह-

तदाप्रभृत्येववनहिपानांत्रासार्थमस्मिन्नहमद्रिकुक्षौ व्यापारितःशूलभृताविधायसिंहत्वमंकागतसत्वरुति ३८ त-
स्यालमेषाक्षधितस्यतृप्त्येप्रदिष्टकालापरमेश्वरेण उपस्थिताशोणितपारणामेसरद्विषश्चांद्रमसीस्रधेव ३९.

लंकृतमित्यर्थः ३८ तस्येतिपरमेश्वरेणप्रदिष्टोनिर्दिष्टः कालोबेलामृतिर्वायस्याः सा महालयेयमेमृत्यौकालः समयनृष्णयोरितिशाश्वतः उ-
पस्थिता प्राप्ताएषागोरूपा शोणितपारणाभोजनंसरद्विषः राहोश्चंद्रमसइयंचांद्रमसी इंदुसंबंधिनीस्रधेव अमृतमिव क्षधितस्य बुभु-
क्षितस्य मेममृत्ये अलंपर्याप्ता नमस्वस्तीत्यादिनाचतुर्थीउपोषितस्यभोजनंपारणेतिउपवासध्वनिः भोजनहेतुत्वात् गौरेवपारणेतिकश्चि
३९

सइति सएवंउपायशून्यस्त्वं लज्जांविहायत्यत्कानिर्वर्तस्व निवृत्तोभव बुध्वागच्छेत्यर्थः यतोभवान्गुरोः दर्शिताप्रकाशिता शिष्यभक्तिः शिष्यकर्तव्या
भक्तिर्येनसतथोऽक्तो सि इत्यनेनापराधपरिहारः ननुगुरोर्धनमुपेक्ष्यतत्समीपेऽकीर्तिभाक्कथंयामीतिचेत्तत्राह शस्त्रेणेति यद्रक्ष्यं रक्षायोग्यं वस्तु शस्त्रे
णाकधेन शस्त्रमाकधलोहयोरित्यमरः अशक्यारक्षायस्यतत् अशक्यरक्षं रक्षितुमशक्यमित्यर्थः तद्रक्ष्यं नष्टमपिशस्त्रभूतामस्त्रधारिणां यशोनक्षि
णोति नहिनस्ति अशक्यार्थेष्वप्रतिविधानंनदोषायेतिभावः क्षिहिंसायामितिस्वादिकस्यप्रयोगः तनादिकस्योविकरणस्य क्षिणः पाणिन्याचार्यमते
गणितत्वात्४०इतीतिपुरुषाणामधिराजोनृपः इतिप्रगल्भं मृगाधिराजस्य सिंहस्यवचोनिशम्य श्रुत्वा गिरिरस्यास्तीतिलोमादित्वाच्छः गिरिशयति-

सत्त्वंनिवर्तस्वविहायलज्जांगुरोर्भवान्दर्शितशिष्यभक्तिः शस्त्रेणरक्ष्यंचदशक्यरक्षंनतद्यशःशस्त्रभृतांक्षिणोति ४०.
इतिप्रगल्भंपुरुषाधिराजौमृगाधिराजस्यवचोनिशम्य प्रत्याहतास्त्रोगिरिशप्रभावादात्मन्यवज्ञांशिथिलीचकार ४१.

उपभोगेनतनूकरोति शोतनूकरणइत्यस्माद्धातोरातोनुपसर्गेकः गिरोडच्छंदसीतिछंदस्यपिविहितं भाषायांप्रयज्यते आशुशुक्ष्णिवदिति -
क्षीरस्वामिनोक्तत्वात् गिरिशस्येश्वरस्य प्रभावात् माहात्म्येन प्रत्याहतास्त्रः कुंठितास्त्रः सन् आत्मनि स्वस्मिन्विषये अवज्ञामपमानं समीप
स्थमप्युरिंवारयितुमसमर्थइत्येवंरूपां शिथिलीचकार तत्याजेत्यर्थः अभूतद्भावेच्चिः चोचेतिदीर्घः अवज्ञातोहमितिनिर्वेदंनप्रापेत्यर्थः
समानेषुहस्त्रियाणामभिमानोनसर्वेश्वरंप्रतीतिभावः ४१ ७३ ७३ ७३ ७३ ७३ ७३ ७३ ७३ ७३

प्रतीति सएवपूर्वः प्रथमः संगः प्रतिबंधोयस्यतस्मिन् तत्पूर्वसंगे इषुप्रयोगे वितथप्रयत्नोविफलप्रयासः अतएव वज्रं कुलिशं मुमुक्षन् मोक्तुमिच्छन् अंबकं लो-
चनं दृग्दृष्टिलोचनचक्षुर्नयनांबकक्षणाक्षीणीति हलायधः त्रीण्यंबकानियस्यसत्र्यंबकोहरस्तस्य वीक्षितेन वीक्षणेन जडीकृतः निष्पदीकृतः वज्रपाणो-
यस्यसवज्रपाणिरिंद्रः प्रहरणार्थेभ्यः परेनिष्ठासप्तम्यौभवतइतिवक्तव्यमितिपाणोः सप्तम्यंतस्योत्तरनिपातः सइवस्थितः नृपः एनंसिंहं प्रत्यब्रवीत् चकारः प्र-
थमश्लोकापेक्षः शिथिलाचकारेत्यनेनसमुच्चयः प्रत्याहेतिपाठेप्रत्यवाचेत्यर्थः बाहुंसवज्रंशक्रस्यक्रुद्धस्यास्तंभयत्प्रफरितिमहाभारते ४२ संरुद्धेति भो

प्रत्यब्रवीच्चैनमिषुप्रयोगेतत्पूर्वसंगेवितथप्रयत्नः जडीकृत स्र्यंबकवीक्षितेन वज्रं मुमुक्षन्निव वज्रपाणिः ४२ संरुद्ध-
चेष्टस्यमृगेंद्रकामंहास्यं वचस्तद्यदहंविवक्षः अंतर्गतं प्राणभृतांहि वेद सर्वं भवान्भावमतोऽभिधास्ये ४३.

मृगेंद्र संरुद्धचेष्टस्यप्रतिबद्धव्यापारस्यमम तद्वचोवाक्यं कामंहास्यं परिहसनीयं यद्वचः सत्वंमदीयेनेत्यादिकं अहंविवक्षः वक्तुमिच्छुरस्मि तर्हितूष्णीं-
स्थायतामित्याशंक्य ईश्वरकिंकरत्वात्सर्वज्ञत्वांप्रतिनहास्यमित्याह अंतरिति हियतः भवान्प्राणभृतां अंतर्गतं ह द्रुतं वाग्वृत्त्या बहिरप्रकाशितमेव-
सर्वं भावं वेद वेति विदोलटोवेतिणलादेशः अतोभिधास्ये वक्ष्यामि तद्वचइति प्रकृतंकर्मसंबध्यते अन्येत्वीदृग्वचनमाकर्ण्यसंभावितार्थमेतदित्य-
पहसंति अतस्तु मौनमेव भूषणं तंतुवाङ्मनसोरेकविध एवायमिति जानासि अतोभिधास्ये यद्वाक्यमहंविवक्षरित्यर्थः ४३ ७ ७ ७ ७.

मान्यइति प्रत्यवहारः प्रलयः स्थावराणां तरुशैलादीनां जंगमानां मानुषादीनां सर्गस्थितिप्रत्यवहारेषु हेतुः स ईश्वरो मे मान्यः पूज्यः अलंघ्यशासनइत्यर्थः शासनंच सिंहत्वमंकागतसत्त्ववृत्तीत्युक्तं रूपं तर्हि विसृज्य गम्यतामिति नेत्याह गुरोरिति पुरस्तादग्रे नश्यत् आहिताग्नेर्गुरो रिदं धनमपि गौरूपं अनुपेक्षणीयं आहिताग्नेरिति विशेषणेन अनुपेक्षाकारणं हविः साधनत्वं सूचयति ४४ सत्वमिति सोऽंकागतसत्त्ववृत्तिस्त्वं मदीयेन देहेन शरीरस्य वृत्तिं जीवनं निर्वर्तयितुं संपादयितुं प्रसीद दिनावसाने उत्स्रक्तो माताममागमिष्यतीति उत्कण्ठितो बालवत्सो यस्याः सा महर्षेरियं धेनुर्विसृज्यतां विमुच्यतां-

मान्यः समे स्थावरजंगमानां सर्गस्थितिप्रत्यवहारहेतुः गुरोरपीदं धनमाहितार्थेन नश्यत् पुरस्तादनुपेक्षणीयं ४४ सत्वं मदीयेन शरीरवृत्तिं देहेन निर्वर्तयितुं प्रसीद दिनावसानोत्स्रक्तकबालवत्सा विसृज्यतां धेनुरियं महर्षेः ४५ अथांधकारंगिरिगह्वराणां दंष्ट्रामयूरवैः शकलानि कुर्वन् भूयः स भूतेश्वरपार्श्ववती किंचिद्दिह स्यार्थपतिं बभाषे ४६ एकातपत्रं जगतः प्रभत्वं न ववयः कांतमिदं वपुश्च अल्पस्य हेतोर्बहुहातुमिच्छन् विचारमूढः प्रतिभासिमेत्वं ४७

४५ अथोति अथ भूतेश्वरस्य पार्श्ववती शिवस्य अनुचरः स सिंहः गिरेर्गह्वराणां गुहानां देवस्वातबिले शुहेत्यमरः अंधकारं ध्वातं दंष्ट्रयोर्मयूरवैः शकलानि खंडानि कुर्वन्ति रस्य नित्यर्थः किंचिद्दिह स्यार्थपतिं नृपं भूयो बभाषे हासे कारणं अल्पस्य हेतोर्बहुहातुमिच्छन् नित्यादि वक्ष्यमाणं दृष्टव्यं ४६ एकातपत्रमिति एकातपत्रं एकच्छत्रं जगतः प्रभत्वं न ववयो यौवनं इदं कांतं रम्यं वपुश्चेत्येवं बहु अल्पस्य हेतोर्लप्येन कारणेन अल्पफलायेत्यर्थः षष्ठी हेतुप्रयोगइति षष्ठी हातुं त्यक्तुमिच्छंस्त्वं मेमम विचारे कार्याकार्यविमर्शो मूढो मंदः प्रतिभासि ४७ ७७ ७९

भूतेति तव भूतेष्वनुकंपादयाचेत् कृपादयानुकंपास्यादित्यमरः कृपयैव प्रवर्तसे चेदित्यर्थः तर्हित्वदंते तव विनाशो सति इयमेका गौः स्वस्तिक्षेममस्यास्तीति स्व
स्तीमती भवेत् जीवोदित्यर्थः स्वस्त्याशीः क्षेमपुण्यादावित्यमरः हे प्रजानाथ त्वं जीवन्सन् पुनः पितेव प्रजाः उपप्लुवेभ्यः विपद्भ्यः शश्वत्सदा पुनः स दार्थयोः श
श्वदित्यमरः पासिरक्षसि स्वप्राणव्ययेनैकधेनुरक्षणाद्वरं जीवितेनैव शश्वदरिव लज्जगन्ध्राणमित्यर्थः ४८ न धर्मलोपादियं प्रवृत्तिः किंतु गुरुभयादित्या
ह अथेति अथ पक्षांतरे एकैव धेनुर्यस्य तस्मादयं कोपकारणोपन्यास इति विज्ञेयं अतएवापराधो गवोपेक्षालक्षणे सति चंडादतिकोपनात् चंडस्त्व-
त्यंतकोपन इत्यमरः अतएव कृशानुः प्रतिमा उपमा यस्य तस्मात् अधिकल्पाद्गुरोर्बिभेषि इति काकुः श्रीत्रार्थानां भयहेतुरित्यपादान्तात्तच्चमी अल्पवि

भूतानुकंपा तव चेदियं गौरेका भवेत् स्वस्तिमती त्वदंते जीवन्पुनः शश्वदुपप्लुवेभ्यः प्रजाः प्रजानाथ पितेव पासि ४८ अथैकधे
नोरपराधचंडाद्गुरोः कृशानुप्रतिमा द्विभेषि शक्योऽस्य मन्त्रं भविता विनेतुंगाः कोटिशः स्पर्शयिता घरोधीः ४९ तद्रक्ष
कल्याणपरंपराणां भोक्तारमूर्जस्वलमात्मदेहं महीतलस्पर्शनिमात्रमिन्नमृद्धं हिराज्यं पदमैद्रमाहुः ५०

तस्य धनहानिरिति दुःसह इति भावः अस्य गुरोर्मन्त्रः क्रोधः मन्त्रैर्देव्यैः क्रतौ क्रुधीत्यमरः घटा इव ऊर्धांसियासांताः घरोधीः ऊर्ध्वसोनडिः त्यनडादे-
शः बहुव्रीहेरुधसोड्गीषु कोटिशः गाः स्पर्शयिता प्रतिपादयता विश्राणतं वितरणं स्पर्शनिं प्रतिपादनमित्यमरः भवता विनेतुमपनेतुं शक्यः ४९ तद्रक्ष
क्षेति तत् तस्मात्कारणात् कल्याणपरंपराणां भोक्तारं कर्मणि षष्ठी ऊर्जो बलमस्यास्तीति ऊर्जस्वलं ज्योत्स्नातमिन्नमेत्यादिनावलच्प्रत्ययांतो निपा-
तः आत्मदेहं रक्ष ननु गामुपेक्ष्यात्मदेहरक्षणे स्वर्गहानिः स्यान्नेत्याह महीतलेति ऋद्धं समृद्धं राज्यं महीतलस्पर्शनिमात्रेण भूतलसंबंधमात्रे-

त्रेणाभिन्नं ऐंद्रं इंद्रसंबन्धि पदस्थानमाहुः स्वर्गान्निमित्ततइत्यर्थः ५० एतावदिति मृगेन्द्रे एतावदुक्ताविरते मूकी भूते सति गुहागतेनास्य सिंहस्य प्रति-
 स्वनेन शिलोच्चयः शैलोपि अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैल शिलोच्चयाइत्यमरः प्रीत्या क्षितिपालं तमेवार्थं उच्चैरभाषतेवेत्यत्प्रेक्षा भाषिरयं ब्रुविसमा-
 नार्थत्वात्तद्विकर्मकः ब्रुविस्तावत्तद्विकर्मकेषु पठितः तदुक्तं दुहियाचिरुधिप्रच्छिभिक्षिचिआमुपयोगनिमित्तमपूर्वविधौ ब्रुविशासिगणोनचयत्सचतेतद-
 कीर्तितमाचरितंकविनेति ५१ निशम्येति देवानुचरस्येश्वरकिंकरस्य सिंहस्य वाचं निशम्य मनुष्यदेवो राजा पुनरप्यवाच किंभूतः सन् तेन सिंहेन यदध्यासि-
 तं तत्तदध्यासितं तदाक्रमणं न पुंसकेभावेक्तः तेन कातरे अक्षिणीयस्याः सा बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वांगात्षच् पिद्वौ रादिभ्यश्चेति ङीष् किं वा वक्ष्यतीति-

एतावदुक्ताविरते मृगेन्द्रे प्रतिस्वनेनास्य गुहागतेन शिलोच्चयोऽपि क्षितिपालमुच्चैः प्रीत्या तमेवार्थं मभाषतेव ५१ निशम्य
 देवानुचरस्य वाचं मनुष्यदेवः पुनरप्यवाच धेत्वा तदध्यासितं कातराक्ष्या निरीक्ष्यमाणः सुतरां दयालुः ५२ क्षता-
 त्किलत्रायतइत्युदग्रः क्षत्रस्य शब्दो भवनेषु रूढः राज्येन कितद्विपरीतवृत्तेः प्राणैरुपक्रोशमलीमसैर्वा ५३

भीत्येव स्थितयेत्यर्थः धेत्वा निरीक्ष्यमाणः अतएव सुतरां दयालुः सन् सुतरामित्यत्र द्विवचनविभज्योपपदेतरवीयसुनावित्यादिना सूशब्दात्तरच्-
 किमेतिङ् व्ययेत्यादिना आम्प्रत्ययः तद्धितश्चासर्वविभक्तिरित्यव्ययसंज्ञा ५२ किमुवाचेत्याह क्षतादिति क्षणुहिंसायामिति धातोः संपदादित्वा-
 त्किप्प्रगमादित्वादनुनासिकलोपेतुगागमेच क्षदितिरूपं सिद्धं क्षतोनाशात्त्रायतइति क्षत्रं सृणीतियोगविभागात्कप्रत्ययः तामेतां व्यक्त्यतिंकविरर्थतो-
 ऽनुक्रामति क्षतादित्यादिना उदग्रः उन्नतः क्षत्रस्य क्षत्रवर्णस्य शब्दो वाचकः क्षत्रशब्दइत्यर्थः क्षतान्नाशात्त्रायतइति व्यक्त्यत्या भवनेषु रू-

रः किल प्रसिद्धः खलु नाश्वकर्णादिवत्केवलं रूढः किंतु पंकजादिवद्योगरूढ इत्यर्थः अतः किमित्यत आह तस्य शब्दस्य विपरीतवृत्तेर्विरुद्ध-
व्यापारस्य क्षतान्त्राणमकुर्वतः पुंसो राज्येन किं उपक्रोशमलीमसैर्निंदामलिनैः उपक्रोशो जगुः प्राचकुत्सानिंशचगर्हणेत्यमरः ज्योत्स्नातमिस्त्रे त्या-
दिना मलीमसशब्दो निपातितः तैः प्राणैर्वीकैः निंदितस्य सर्वव्यर्थमित्यर्थः अनेनैकातपत्रमित्यादिना श्लोकद्वयेन यदुक्तं तत्रोत्तरमिति वेदितव्य-
म् ५३ अथैकधेनोरित्यत्रोत्तरमाह कथमिति अनुनयः क्रोधापनयः महर्षेरनुनयोऽन्यासांपयस्विनीनां दोग्धीणां विश्राणनादानात्कथं नुशक्यः क-
थं क्रोधापनयः कर्तुं शक्यते न शक्यत इत्यर्थः अत्र हेतुमाह इमां गां सरभैः कामधेनोः पंचमी विभक्त इति पंचमी अनूना मन्यूनामवैहि जानीहि त

कथं नुशक्योऽनुनयो महर्षेर्विश्राणनादन्यपयस्विनीनां इमामनूनां सरभेरवैहिरुद्रौ जसालुप्रहतं त्वया स्यां ५४
सेयं स्वदेहार्पणनिष्क्रयेण न्याय्यामयामो चयितुं भवत्तः न पारणा स्याद्विहता तवैवं भवेदलुप्तश्च मुनेः क्रियार्थः ५५

हिकथमस्याः परिभवोऽभूदित्यत्राह रुद्रौ जसेति अस्यांगवित्वया कर्त्ता प्रहतं तु प्रहारस्त नपुंसके भावेक्तः रुद्रौ जसा ईश्वरसामर्थ्येन नतु त-
वेत्यर्थः सप्तम्यधिकरणे चेति सप्तमी ५४ तर्हि किं चिकीर्षितमत आह सेयमिति सेयं गौर्मया निष्क्रियते प्रत्याह्रियतेऽनेन परगृहीतमिति नि-
ष्क्रयः प्रतिशीर्षकं पचादिभ्योऽच्प्रत्ययः स्वदेहार्पणमेव निष्क्रयस्तेन भवतस्त्वत्तः पंचम्यास्तसिल्ल मोचयितुं न्याय्या न्यायादनपेतायुक्तेत्यर्थः -
धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेत इति यत्प्रत्ययः एवं सति तव पारणाभोजनं विहता नष्टा न स्यात् मुनेः क्रिया होमादिः सैवार्थः प्रयोजनं सचालुप्तो भवेत् स्व

प्राणव्ययेनापि स्वामिगुरुधनसंरक्ष्यमिति भावः ५५ अत्र भवानेव प्रमाणमित्याह भवानिति परवान् स्वामित्तो भवान् त्वमपि इदं वक्ष्यमाणं अवैतिवेति भवता-
 अनुभूयत एवेत्यर्थः शेषे प्रथम इति प्रथमपुरुषः कथमित्याह हियस्माद्धेतोः हि हेतावधारण इत्यमरः तव देवदारौ विषये महान्यत्नः महतायत्नेन रक्ष्यत इत्यर्थः-
 इदं शब्दोक्तमर्थं दर्शयति स्थातुमिति रक्ष्यं वस्तु विनाश्य विनाशंगमयित्वा स्वयमक्षतेनाघ्रणेन निष्कृते नैति शेषः नियोक्तुः स्वामिनोऽग्रे स्थातुं न हि-
 शक्यं ५६ सर्वथा चैतदपरिहार्यमित्याह किमिति किमपि किंवा अहंतवा हिंस्यः अवध्यो मतश्चेत् तर्हि मे यशः शरीरे यश एव शरीरं तस्मिन् दयालु-

भवानपीदं परवानवैति महान् हियत्नस्तव देवदारौ स्थातुं नियोक्तुर्न हि शक्यमग्रे विनाश्य रक्ष्यं स्वयमक्षतेन ५६ किमप्यहिं-
 स्यस्तव चेन्न तोऽहं यशः शरीरे भव मे दयालुः एकांतविध्वंसिषु मद्विधानां पिंडेष्वनास्थारवलुभौतिकेषु ५७ संबंधमाभा-
 षणपूर्वमाहुर्दत्तः स नौ संगतयोर्वनांते तद्भूतनाथानुगनार्हसित्वं संबन्धिनो मे प्रणयं विहंतुं ५८.

अत्र ननु मुख्यमुपेक्ष्या मुख्यशरीरे को भिनिवेश अत आह एकांतेति मद्विधानामादृशानां विवैकिनां एकांतविध्वंसिषु अवश्यं विनाशिषु भौतिकेषु पृथिव्या-
 दिभूतविकारेषु पिंडेषु अनास्था अनपेक्षारवल् आस्थात्मलं वनास्थानयत्नापेक्षारवल् कथ्यत इति विश्वः ५७ सौहार्दं दहमनुसरणीयोस्मीत्याह संब-
 धमिति संबंधः सख्यं आभाषणमालापः पूर्वकारणं यस्य तमाहुः स्याद्वा भाषणमालाप इत्यमरः सवाकू संबंधो वनांते संगतयोः नौ आवयोः ह-
 तो जानः तत्ततः हे भूय नाथानुग शिवानुचर एतेन तन्महत्त्वं सूचितं अत एव संबन्धिनो मित्रस्य मे प्रणयं याश्चां प्रणयस्त्वभि विभ्रंभयाच्चाप्रेमाण

इत्यमरः विहंतुं नार्हसि ५८ तथेति तथेति यथा त्वंदसि तथाहं करिष्यामीति गामुक्तवते वाचं वदते हरये सिंहाय कपौ सिंहे सवर्णे च वर्णे विष्णौ हरिं विदु-
रिति शाश्वतः सद्यस्तत्क्षणे प्रतिष्ठं भान्निबन्धादिमुक्तबाहुः सदिलीपः न्यस्तशस्त्रः सन् त्यक्तायुधः सन् स्वदेहमाभिषस्य पललस्य पललं क्रव्यमाभिष-
मित्यमरः पिंडकवलमिव उपानयन् समर्पितवान् एतेन निर्ममत्वमुक्तं ५९ तस्मिन् निति तस्मिन्क्षणे उग्रसिंहनिपातं पतनं उत्पश्यतः उत्प्रेक्षमाणस्य
तर्कयतोऽवाङ्मुखस्याधोमुखस्य प्रजानां पालयितुः राज्ञः उपर्यपरिष्ठात् उपर्यपरिष्ठादिति निपातः विद्याधराणां देवविशेषाणां हस्तामुक्तापुष्पह-

तथेति गामुक्तवते दिलीपः सद्यः प्रतिष्ठं भविषुक्तबाहुः सन्यस्तशस्त्रो हरये स्वदेहमुपानयत्पिंडमिवामिषस्य ५९ तस्मिन्
क्षणे पालयितुः प्रजानां मुत्पश्यतः सिंहनिपातमुग्रं अवाङ्मुखस्यापरिपुष्पहृष्टिः पपात विद्याधरहस्तमुक्ता ६० उत्तिष्ठवत्से
त्यमृतायमानं वचो निशम्योत्थितमुत्थितः सन् ददर्श राजा जननीमिव स्वांगामग्रतः प्रस्रविणी न सिंहं ६१ तं विस्मितं धेनु
रुवाच साधो मायां मयोद्भाव्य परीक्षितोऽसि ऋषिप्रभावान्मायिनां तकोपि प्रभः प्रहर्तुं किमु तान्यहिंस्त्राः ६२

हिः पपात ६० उत्तिष्ठेति राजा अमृतमिवाचरतीत्यमृतायमानं उपमानादाचारइति क्यप् ततः शानच् उत्थितमुत्पन्नं हेवत्स उत्तिष्ठेति वचो निशम्य श्रु-
त्वा उत्थितः सन् अस्तेः शत्रुप्रत्ययः अग्रतोऽग्रे प्रस्रवः क्षीरस्त्रावोऽस्यास्तीति प्रस्रविणी तांगां स्वां जननीमिव ददर्श सिंहं न ददर्श ६१ तमिति विस्मित-
माश्चर्यगतं कर्तरि क्तः तं दिलीपं धेनुरुवाच किमित्यत्राह हेसाधो मया माया मुद्भाव्य कल्पयित्वा परीक्षितोऽसि ऋषिप्रभावादंतकोपि यमोपि मयि प्र-
हर्तुं न प्रभः न समर्थः अन्ये हिंस्त्राः घातुकाः शरारुधातुको हिंस्म इत्यमरः नमिकं पीत्यादिनारप्रत्ययः किमु तस्मिन् प्रभवइति योज्यं बलवत्कष्ट-

किमुतस्वत्यतीवचनिर्भरइत्यमरः ६२ भक्त्येति हेवत्स गुरोर्भक्त्यामय्यनुकंपयाच ते तुभ्यंप्रीताऽस्मिन्क्रियाग्रहणमपिकर्तव्यमितिचतुर्थो वरंदेवेभ्यो वर-
णीयमर्थं देवाद्धृतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाकृप्रियइत्यमरः वृणीष्व स्वीकुरुष्व तथाहि मांकेवलानांपयसां प्रसूतिकारणं नावेहि न विद्धि किंतु प्रसन्नां मां का-
मान्दोग्ध्रीतिकामदुघा मवेहि दुहः कप्यश्चेतिकंप्रत्ययः ६३ ततइति ततस्तदनंतरं मानितार्थो स्वहस्तार्जितो वीरइतिशब्दोयेन सः एतेनास्य दातृत्वं दैन्यराहित्यं चो-
क्तं सराजा हस्तौ समानीय संधाय अंजलिं बध्वेत्यर्थः स्रदक्षिणायां वंशस्य कर्तारं प्रवर्तयितारं अतएव रघुकुलमिति प्रसिद्धं अनंतकीर्तिं स्थिरयशसं तनयं ययाचे

भक्त्या गुरोर्भक्त्यानुकंपयाचप्रीताऽस्मितेवत्सवरंवृणीष्व न केवलानांपयसां प्रसूतिमवेहि मां कामदुघां प्रसन्नां ६३ ततः समानी-
यसमानितार्थो हस्तौ स्वहस्तार्जितो वीरशब्दः वंशस्य कर्तारमनंतकीर्तिं स्रदक्षिणायां तनयं ययाचे ६४ संतानकामाय तथेति-
कामं राज्ञे प्रतिश्रुत्य पयस्विनी सा दुग्ध्वापयः पत्रपुटे मदीयं पुत्रोपभक्ष्वेतितमादिदेश ६५ वत्सस्य होमार्थविधेश्च शो-
षमृषेरनुज्ञामधिगम्य मातः औषधस्य मिच्छामि तवोपभोक्तुं षष्ठांशमुर्व्या इव रक्षितायाः ६६

६४ संतानकामायेति सापयस्विनीगौः संतानं कामयतइतिसंतानकामः कर्मण्यण् तस्मै राज्ञे तथेति काम्यतइतिकामो वरः कर्मार्थे धञ् तंप्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञाय
हेपुत्र मदीयं पयः पत्रपुटे पत्रनिर्मितपात्रे दुग्ध्वोपभक्ष्व पिबेति तमादिदेश आज्ञापितवती ६५ वत्सस्येति हेमातः वत्सस्य वत्सनिपीतस्य शोषं वत्सपीताव-
शिष्टमित्यर्थः होमएवार्थस्तस्य विधिरनुष्ठानं तस्य शोषं होमावशिष्टमित्यर्थः तव ऊयसि भवं औषधस्यं क्षीरं शरीरावयवाच्चेति यत्प्रत्ययः रक्षितायाः उर्व्याः ष-
ष्ठांशं षष्ठभागमिव ऋषेरनुज्ञां अधिगम्य उपभोक्तुं पातुमिच्छामि अभिलषामि ६६ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इत्थमिति इत्थंक्षितीशेन विज्ञापिता वसिष्ठधेनुः प्रीततरा पूर्वशुश्रूषया प्रीता संप्रत्यनया विज्ञापनया प्रीततरा अतिसंतुष्टा बभूव तदचिता तेन दिलीपेनान्वि-
ता हैमवतात् हिमवतः संबंधिनः कुक्षेः गुहायाः सकाशात् अश्रमेणा नायासेनाश्रमं प्रत्यायया वागता ६७ तस्या इति प्रसन्नो दुरिवमुखं यस्य सः नृपाणां-
गुरुर्दिलीपः प्रहर्षचिह्नैः मुखरागादिभिः अनुमितमभ्यूहितं तस्याः धेनोः प्रसादमनुग्रहं प्रहर्षचिह्नैरेव ज्ञातत्वात् पुनरुक्तयेव वाचा गुरवे निवेद्य वि-
ज्ञाप्य पश्चात्प्रियायै सुदक्षिणायै शशंस कथयामास कथितस्य कथनं पुनरुक्तिः नचैवेहतदस्ति किंतु चिह्नैः कथितप्रायत्वात् पुनरुक्तयेव स्थितयेत्यल्लेखा-

इत्थंक्षितीशेन वसिष्ठधेनुर्विज्ञापिता प्रीततरा बभूव तदचिता हैमवताच्च कुक्षेः प्रत्यायया वाश्रममश्रमेण ६७ तस्याः
प्रसन्नो दुरिवमुखः प्रसादगुरुर्नृपाणां गुरवे निवेद्य प्रहर्षचिह्नानुमितं प्रियायै शशंस वाचा पुनरुक्तयेव ६८ सन्नंदिनीस्तन्य
मनिदिनात्मा स हृत्सलो वत्स हुतावशेषं पपौ वसिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः शुभ्रं यशोमूर्तमिवातिनृणाः ६९ प्रातर्यथोक्त
व्रतपारणांते प्रास्थानिकं स्वस्त्ययनं प्रयज्य तौ दंपती स्वां प्रतिराजधानीं प्रस्थापयामास वशीवसिष्ठः ७०

६८ सइति अनिदितात्मा अगर्हितस्वभावः

सत्सु वत्सलः प्रेमवान् वत्सांसाभ्यां कामबल इतिलच्प्रत्ययः सदिलीपः वसिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः कृतानुमतिः सन् वत्सस्य हुतस्य चावशेषं पीतहुतावशिष्टं
नंदिन्याः स्तन्यं क्षीरं शुभ्रं मूर्तं परिच्छिन्नं यश इवातिनृणाः सन् पपौ ६९ प्रातरिति वशीवसिष्ठः प्रातर्यथोक्तस्य व्रतस्य गोसेवारूपस्यांगभूताया पारणा त
स्याः अंतो प्रा स्थानिकं प्रच्छानकाले भवं तत्कालोचितमित्यर्थः कालावृत्तिरिति उच्प्रत्ययः यथा कथांचित्गुणवृत्त्यापि काले वर्तमानत्वात् प्रत्यय इष्यत
इति वृत्तिकारः स्वस्ति इयते प्राप्यतेऽनेनेति स्वस्त्ययनं शुभावहमाशीर्वादं प्रयज्य तौ दंपती सुदक्षिणादिलीपौ स्वां राजधानीं पुरीं प्रति प्रस्थापयामा-

स ७० प्रदक्षिणीकृत्येति नृपः हुतमभातीति हुताशोऽग्नितं कर्मण्यण् भर्तुर्मुनेरनंतरं भर्तुः प्रदक्षिणानंतरमित्यर्थः अरुंधतीं च धेनुंसवत्सां च प्रदक्षि-
णीकृत्य प्रगतौ दक्षिणं प्रदक्षिणं तिष्ठद्गुप्रभृतीनिचेत्यव्ययीभावः ततश्चिप्रत्ययः अप्रदक्षिणं प्रदक्षिणं संपद्यमानं कृत्वा प्रदक्षिणीकृत्य सद्भिर्मैंगलैः प्र-
दक्षिणादिभिर्मैंगलाचारैः उदग्रतरप्रभावः सन् प्रतस्ते ७१ श्रोत्रेति धर्मपत्नीसहितः सहिष्णुः व्रतादिदुःखसहनशीलः सनृपः श्रोत्राभिरामध्वनिना श्रो-
त्रयोः कर्णयोः अभिरामो मनोज्ञो ध्वनिर्यस्य तेन अनुद्वातः पाषाणादिप्रतिघातरहितः अतएव स्वरव्यतीतिस्वरवस्तेन रथेन स्वेन पूर्णेन सफलमेन मनोरथे-

प्रदक्षिणीकृत्य हुतं हुताशमनंतरं भर्तुररुंधतीं च धेनुंसवत्सां च नृपः प्रतस्थे सन्नांगलोदग्रतरप्रभावः ७१ श्रोत्राभिराम
ध्वनिनारथेन सधर्मपत्नीसहितः सहिष्णुः यथा वनुद्वातस्वरवेन मार्गस्त्वेनैव पूर्णेन मनोरथेन ७२ तमाहितौत्सुक्य-
मदर्शनेन प्रजाः प्रजार्थं व्रतकर्षितांगं नेत्रैः पपुः स्तृप्तिमनाश्रुवद्भिर्नवोदयं नाथमिवौषधीनां ७३

नेव मार्गेय्यो मनोरथपक्षे ध्वनिः श्रुतिः अनुद्वातः प्रतिबंधनिरुतिः ७२ तमिति अदर्शनेन प्रवासनिमित्तेन आहितौत्सुक्यं जनितदर्शनोत्कण्ठं प्रजा-
र्थेन संतानार्थेन व्रतेन नियमेन कर्षितं अंगं यस्य तं दिलीपं नवोदयं नवाभ्युदयं प्रजाः स्तृप्तिमनाश्रुवद्भिरतिगृह्णन्ति नेत्रैरौषधीनां नाथं चंद्रमिव पपुः
अत्यास्थयादृशहरित्यर्थः चंद्रपक्षे अदर्शनं कलाक्षयनिमित्तं प्रजार्थं लोकहितार्थं व्रतं देवताभ्यः कलादाननियमः तंच सोमं पपुर्देवाः पर्यायेणा-
नुपूर्वश इति व्यासः उदयं आविर्भावं अन्यत्समानं ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

पुरंदरंति पुरःपुराण्यसूराणांनगराणि दारयतीति पुरंदरः शक्रः पूः सर्वयोदीरिसहोरिति रवचप्रत्ययः वाचंयमपुरंदरीचेति मुमागमः तस्य श्रीरिव श्रीर्यस्य
सन्तुपः पौरैर्नागरिकैरभिनंद्यमानः उत्पताकमुच्छ्रितध्वजं पताकावेजयंती स्यात्केतनध्वजमस्त्रियामित्यमरः पुरं प्रविश्य भ्रजंगेंद्रेण समानसारे तु-
ल्यबले सारोबले स्थिरांशे च न्याय्ये क्लृप्तं वरे विधित्यमरः भ्रजे भूयः भूर्मेधरं आससंज समर्पितवान् ७४ अथोति अथ द्यौः सरवर्त्तं द्यौः स्वर्गस-
रवर्त्तं नीरिति विश्वः अत्रोर्महर्षेर्नयनात्समुत्थमुत्पन्नं नयनसमुत्थं आतश्चोपसर्गे इति कप्रत्ययः तज्ज्योतिरिव चंद्रमिवेत्यर्थः ऋक्षेशः स्यादत्रिनेत्रप्र-

पुरंदर श्रीः पुरमुत्पताकं प्रविश्य पौरैरभिनंद्यमानः भ्रजे भ्रजंगेंद्रसमानसारे भूयः स भूर्मेधरमाससंज ७४ अथ न-
यनं समुत्थं ज्योतिरत्रोरिव द्यौः सरसरि दिवते जो वह्नि निष्ठूतमेशं नरपतिकुलभूत्यैगर्भमाधत्तराज्ञा गुरुभिरभिनि-
विष्टं लोकपालानुभावैः ७५ इति श्रीरघववंशमहाकाव्ये कालिदासकृतौ नदिनोपसादो नाम द्वितीयसर्गः २ समाप्त-

सूत इति हलायधः चंद्रस्यात्रिनेत्रोद्भूतत्वमुक्तं हरिवंशे नेत्राभ्यां परिस्रस्त्रावदशधाद्योतयन् दिशः तंगर्भे दशधा भ्रष्टं दिशो देव्योदधस्ततः १ समेत्य-
धारयामासुर्नचैतास्तदशक्नुवन् सताभ्यः सहसैवाद्यदि गभ्यो गर्भः प्रभास्त्रितः २ पपात भावयन् लोकां नूशीतांशः सरभावन इति सरसरि द्वांगा वह्नि-
नानिष्ठूतनिक्षिप्तं द्यौः शूडनुनासिके चेति वकारस्य उव् नुत्तनुनास्तनिष्ठूता विद्वक्षिसे रिताः समा इत्यमरः ऐशं तेजः स्कंदमिव अत्र रामायणं तंगत्वा-
पर्वतरामकेवलं धातुमंडितं अग्निं संयोजयामासुः पुत्रार्थं सर्वदेवताः १ देवकार्यमिदं देवसमाधत्स्व हुताशन शैलजायां महातेजो गंगायां तेज उत्सृज २

देवतानां प्रतिज्ञाय गंगामभ्येत्य पावकः गर्भधारय वै देवि देवतानामिदं प्रियं ३ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा दिव्यरूपमधारयत् तंतस्यामहिमं दृष्ट्वा समंतादवकीर्य च ४ समंतत-
 स्तदा देवां समभ्येत्य च पावकः सर्वस्मोतां सिपूणां निगंगायां रघनंदनेति ५ गङ्गासु दक्षिणानरपतेर्दिलीपस्य कुलभूत्यै संततिलक्षणां यै गुरुभिर्महद्भिर्लोकपाला-
 नामनुभावैस्तेजोभिरभिनिविष्टं अनुप्रविष्टं गर्भमाधत्त दधावित्यर्थः अत्र मनुः अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृप इति अत्राधत्तेत्यनेन स्त्रीकर्तृकधारणमा-
 त्रमुच्यते तथामंत्रे च दृश्यते यथेयं पृथिवीमह्मत्तानां गर्भमादधे एवंतं गर्भमाधो हि दशमे मासि सूतवे इत्याश्वलायनानां सीमंते स्त्रीव्यापारे धारणाशब्द प्र-
 योगदर्शनादिति मालिनीवृत्तमेतत् तदुक्तं ननमययकतेयं मालिनी भोगिलोकैरिति ७ ५ इति श्रीपदवाक्यप्रमाणपारावारीणश्रीमहोपाध्यायकोलाचल-
 मल्लिनाथसूरिविरचितायां रघवंशव्याख्यायां सजीविनीसमारख्यायां द्वितीयः सर्गः समाप्तः ॥ ६९ ॥ ॥ हे पुस्तक पुणे पेठ शनिवार गेहुणापुरा येथे रावजी
 श्रीधर गोंधळेकर याणीं आपले जगद्धितेच्छुछापरवाण्यांत छापून प्रसिद्ध केले तारीख २८ माहे जुलै सन् १८७१ इ० ६९ ६९ ६९ ६९

इति श्रीरघुवंशमहाकाव्ये द्वितीयसर्गः समाप्तः

अथरघुवंशमहाकाव्येतृतीयःसर्गः

पं० १०८१५ प्र० १५ सु० लाला गंज नारायण ५१.०१.१२

रघु. टी.

१

श्रीगणेशायनमः उपाधिगम्योप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योऽप्यसमावलोक्यः भवोपियोऽभूदभवः शिवोयंजगत्पयायादपिनः सपायात्
१ राज्ञीगर्भमाधत्तं त्युक्तम् संप्रतिगर्भलक्षणानिवर्णयितुं प्रस्तौति अथेति अथगर्भधारणानंतरं सुदक्षिणा उपस्थितो दयं प्राप्तकालं भर्तुर्दि-
लीपस्यर्द्धप्सितं मनोरथं भावेक्तः पुनः सरबीजनस्योद्दीक्षणानां दृष्टीनां कौमुदीवत्सुखं चंद्रिका प्रादुर्भावः यद्वाकौमुदीदीपोऽसवतिथिः तदुक्तं भविष्या-
त्तरे कौमादंतेजनायस्यांतेनासौ कौमुदीमतेति तस्यामुरवं प्रारंभः अनएवकेचित्कौमुदीमुखमिति पाठं पठति इक्ष्वाकुकुलस्य सतते रविच्छंदस्य निदा-
नं मूलकारणं निदानं त्वादिकारणमित्यमरः एवंविधं दोहदलक्षणं गर्भचिह्नं वक्ष्यमाणं दधौ स्वहृदये न गर्भहृदये न च द्विहृदयागभिणी यथाहवा

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितो दयं सरबीजनोद्दीक्षणकौमुदीमुखम् निदानमिक्ष्वाकुकुलस्य सततेः सुदक्षिणा दोहदलक्ष-
णं दधौ १ शरीरसादादसमग्रभूषणासुरेन सालक्ष्यतलो ध्रुवांशुना तनुप्रकाशेन विचेयतारकाप्रभातकल्याशशिने
वशर्वरी २

गमहः मातृजंतुस्य हृदये मातृहृदये न तत् संबन्धं तेन गर्भिण्यानेष्टं श्रद्धाविधारणमिति तत्संबन्धित्वाद्गर्भेर्दोहदमित्यु-
च्यते साचतद्योगाद्दोहदिनीति तदुक्तं संग्रहे द्विहृदयानारी दोहदिनीमाचक्षत इति अब्रदोहदलक्षणस्येप्सितत्वेन कौमुदीमुखत्वेन च निरूपणा-
द्रूपकालंकारः अस्मिन्सर्गविंशस्थं वृत्तम् जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरो १ संप्रतिक्षामतारव्यंगगर्भलक्षणं वर्णयति शरीरेति शरीरस्य सादात्कार्श्या

दसमग्रभूषणा परिमिताभरणा लोध्रपुष्पवत्यां दुनासुरेनोपलक्षिता सासुरक्षिणा विचेयामृग्यास्तारकायस्यांसा तथोक्ता विरलनक्षत्रेत्यर्थः
तनुप्रकाशेनाल्पकांतिनाशशिरोपलक्षिता संईषदसमाप्तप्रभाताप्रभातकल्या प्रभातादीषन्मूना तसिलादिष्वारुल्यरुचइति प्रभातशब्दस्यपुं
वद्भावः शर्वरीरात्रिरिवालक्ष्यत शरीरसादादिगर्भलक्षणमाह वाग्भट्टः क्षामतागरिमाकुक्षेर्मूर्च्छाछुर्दिररोचनम् जृम्भाप्रसेकःसदनंरोमराज्याःप्र-
काशनमिति २ तदिति क्षितीश्वरोरहसिमृदासरभिस्सगंधितस्या आननंतदाननं रुदक्षिणामुखं उपाघ्रायतृसिनाययौ कःकथमिव शरुचिव्यपा

तदा ननंमृत्सरभिक्षितीश्वरोरहस्युपाघ्रायनतृसिमाययौ करीवसिक्तं पृष्ठतैः पयोमुचांशरुचिव्यपायेवनराजिपल्वल
म् ३ दिवंमरुत्वानिवभोक्ष्यतेमहीं दिगंतविश्रान्तरथोहितस्सुतः अतोभिलाषेप्रथमंतथाविधेमनोबबंधान्यरसान्विलं

ध्यसा ४ येग्रीष्मावसानेशरुचिःशरुद्धेनुपहते शृंगाराषाटयोः सितेग्रीष्मेहुतवहेपि स्यादुपधौशरुद्धमंत्रिणीतिविश्वः पयोमुचांमेघानांपृ-
ष्ठतैर्विंदुभिः पृष्ठंतिविंदुपृष्ठताइत्यमरः सिक्तमुक्षितंवनराज्याः पल्वलंवेदांतः पल्वलंचाल्यसरइत्यमरः उपाघ्रायकरीगजइव अत्रकारिवनराजिप-
ल्वलानांकांतकामिनीवदनसमाधिरनुसंधेयःगर्भिणीनांमृद्गक्षणेलोकेप्रसिद्धमेव एतेनदोहदारज्यंगर्भलक्षणमुच्यते तदाननंसेवितमृत्तिकालवंचरुपः
समाघ्रायेतिपाठे सेवितोमृत्तिकायाअंशोयेनतादृशंमुखमित्यर्थः ३ दोहदलक्षणेमृद्गक्षणेहेत्वंतरमुत्प्रेक्षते दिवमिति हियस्यादिगंतविश्रान्तरथश्चक्र-

वर्ती तस्याः सतस्तत्कृतः मत्सुतइति पाठः मरुत्वानिद्रः इंद्रो मरुत्वान्मघवेत्यमरः दिवं स्वर्गमिव महीं भोक्ष्यते भुजोऽनवन इत्यात्मनेपदम् अतः
प्रथमं सा सुदक्षिणा तस्या विधेभूविकारे मृद्रूपं अभिलष्यत इत्यभिलाषो भोग्यवस्तु तस्मिन् कर्मणि घञ्प्रत्ययः रस्यं ते स्वाद्यं ते इति रसा भोग्यार्थाः अ-
न्यं च ते रसाद्यं तान् विलंघ्य विहाय मनो बन्धं धनिदधौ दोहदहेतु कस्य मृद्रूपं क्षणस्य पुत्रभू भोगसूचनार्थत्वं मुत्येक्षितं ४ नेति मगधस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री
मागधी सुदक्षिणा द्रुज्यगध कलिंगसूरमसादणित्यणु हिया किंचि किमपीप्सितमिष्टं मे मत्स्यं न शंसति नाचष्टे केषु वस्तुषु स्पृहावतीत्यनुवेलमनु

न मे हिया शंसति किंचिदीप्सितं स्पृहावती वस्तुषु केषु मागधी इति स्पृच्छत्यनुवेलमाह तः प्रिया सरसी रुत्तर कोस
लेश्वरः ५ उपेत्य सा दोहददुःखशीलतां यदेव वने तदपश्यदात्ततम् नहीष्टमस्यास्त्रिदिवेऽपि भूपतेरभूदनासाद्यम-
धिज्य धन्वनः ६

क्षणमाह त आह तवान् कर्तरि क्तः आह तौ साद रार्चिता वित्यमरः प्रियायाः सरसीः सहचरीः उत्तरकोसलेश्व-
रोदित्वापः पृच्छति स्म पप्रच्छ लट्स्वेति भूतार्थे लट् सरसीनां विश्रंभभूमित्वादिति भावः ५ उपेत्येति दोहदं गर्भिणी मनोरथः दोहदं दौत्तदं श-
न्हालाल संच समं स्मृतमिति हलायुधः सा सुदक्षिणा दोहदेन गर्भिणी मनोरथेन दुःखशीलतां दुःखस्वभावतामुपेत्य प्राप्य यद्वस्तु वने आच-
कांक्ष तदात्ततमानीतम् भर्त्रेति शेषः अपश्यदेव अलभतेत्यर्थः कुतो हियस्मादस्याः सुदक्षिणाया इष्टं वस्तु त्रिदिवेऽपि स्वर्गेऽपि भूपतेरनासाद्य-

मनवाप्यनाभूत् किं या ज्ञानेत्याह अधिज्यधन्वनरति नहि वीरपत्नी नाम लभ्यं नाम किं चिदस्तीति भावः अत्र वाग्भट्टः पादशोफो विदाहो न्ये चन्द्राच विवि-
धात्मिकेति एतच्च पत्नी मनोरथपूरणा करणे दृष्टदोष संभावान्नतु राज्ञः स्त्री लौल्यात् तदुक्तम् देयमप्यहितं तस्ये हितोपहितम् त्यक्तम् चन्द्राचि-
घाते गर्भरियविकृतिश्च्युतिरेव वा अन्यच्च दोहदस्या प्रदानेन गर्भो दोषमवाप्नुयादिति ६ क्रमेणेति साकृदक्षिणा क्रमेण दोहदप्यथा च निस्तीर्य प्र-
चीयमाना वयवा पुष्यमाणा वयवा सती पुराणपत्राणां मपंगमाना शादनं तं सम्बद्धाः संजाताः प्रत्ययत्वात् मनो ज्ञाः पल्लवाः यस्याः सालते वर

क्रमेण निस्तीर्य च दोहदप्यथा प्रचीयमानां वयवारराजसा पुराणपत्रापगमादनं तं लते वसन् नन्द मनोज्ञ पल्लवा ७ दिनेषु
गच्छत्सु नितांतपीवरं तदीयमानीलमुखं स्तनद्वयम् तिरश्चकार भ्रमरावलीढयोः स्रजातयोः पंकजकोशयोः श्रियम् ८ नि-
धानगर्भमिव सागरं वरं शमीमिव भ्यतरलीनपावकम् नदीमिवान्तःसलिलां सरस्वतीं नृपः ससत्वां महिषीममन्यत ९

राज ७ लक्षणांतरं वर्णयति दिनेष्विति दिनेषु दोहदिवसेषु गच्छत्सु सत्सु नितांतपीवरमतिस्थूलं आसमंतानीले सुरवे चूचुके यस्य तत्
तदीयं स्तनद्वयम् भ्रमरैरवलीढयो रभिव्यासयोः स्रजातयोः स्रंदरयोः पंकजकोशयोः षड्मुकुलयोः श्रियं शोभातिरश्चकार अत्र वा भट्टः
अम्लेष्टतास्तनीपीनी सस्तन्यौ कृष्णचूचुकाविति ८ निधानेति नृपः ससत्वा आपन्नसत्वा गर्भिणीमित्यर्थः आपन्नसत्वा स्यादुर्विपयं त

सु-श-
३

स-३

वर्लीचगर्भिणीत्यमरः सहिषीति वाननिधार्मर्मे यस्यास्तां सागरांबरां समुद्रवसनां भूमिमित्यर्थः मूवधात्रोरत्नगर्भा विपुलासागरां बरेत्यमरः तामिय अ-
म्यंतरेलीनः पावको यस्यास्तां शमीमिव शमीतरो वहिरस्तीत्यत्रलिंगं शमीगर्भादपि मंथतीति अंतः सलिलामंतर्गतजलां सरस्वतीं नदीमिव अम-
न्यत एतेन गर्भस्य भाग्यवत्त्वेने जस्त्वित्यपावनत्वानिविवक्षितानि ९ प्रियेति धीरः सराजा प्रिया मनुष्यस्य स्नेहस्य यवसः समुन्नते रोदार्य स्वच पुज ब-
ले नार्जितानां करेण वार्जितानां ननु वाणिज्यादिना दिगंतं संपदां धृतेः पुत्रो मे भविष्यतीति संतोषस्य च धृतिर्योगांतरे धैर्ये धारणा रतितुष्टि स्थिति विश्वः

प्रियानुरागस्य मनः समुन्नतेर्भुजार्जितानां च दिगंतसंपदाम् यथाक्रमं पुंसवनादिकाः क्रिया धृतेश्च धीरः सह शीर्ष्य ध-
त्तसः १० सुरेंद्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः तयोपचारांजलिखिन्नहस्तयाननं दपारिपूवनेत्रया

नृपः ११

सदृशी रत्नरूपाः पुमान् सूर्यते ऽनेनेति पुंसवनं तदादिर्थासांताः क्रियाः यथाक्रमं क्रममनतिक्रम्य व्यधत्त कृतवान् आदिशब्दे-
न अनवलोकनसीमंतो न्ययने गृह्यते अत्र मासि द्वितीये वा पुंसवनं यदहः पुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादिति पारस्करः चतुर्थे नवलोभनमित्याश-
लायनः षष्ठेष्टमे वासीमंत इति याज्ञवल्क्यः १० सुरेंद्रमात्रेति गृहागतो नृपः सुरेंद्राणां लोकपालानां मात्राभिरंशै राश्रितस्यानुप्रविष्टस्मर-
र्भस्य गौरवात् प्रयत्नेन मुक्तासनया आसनादुत्थितयेत्यर्थः उपचारस्यांजला वंजलिकरणे खिन्नहस्तया पारिपूवनेत्रया तरलाक्ष्या चंचले

तरलं चैव पारिपूवपरिपूवे इत्यमरः तया सुदक्षिणायाननंदः सूर्यद्रमात्राभितेत्यत्र मनुः अष्टाभिश्च सूर्यद्राणां मात्राभिर्निर्मितो नृप इति ११ कुमो
रेति अथ कुमारभृत्या बालचिकित्सा संज्ञायां समजनिषदेत्यादिना वयम् तस्यां कुशलैः कृतिभिः कृतीकुशल इत्यपीत्यमरः आसैर्हितैर्भिषग्भि
र्वैद्यैः भिषग्वैद्योचिकित्सकावित्यमरः गर्भस्थिभर्मणिषोषणे भर्महेभभृतिर्भर्मइति शाश्वतः भृजो मनिन् प्रत्ययः अनुष्ठिते कृते सति काले दश
मेमासि अन्यत्र ग्रीष्मावसाने प्रसवस्य गर्भमोचनस्योत्सुखीं आसन्नप्रसवमित्यर्थः स्यादुत्पादे फलेषु च प्रसवो गर्भमोचन इत्यमरः प्रियां भार्यां

कुमारभृत्या कुशलैः सुष्ठिते भिषग्भिरासैरथ गर्भभर्मणि पतिः प्रतीतः प्रसवोत्सुखीं प्रियां ददर्श काले दिवमभिता
मिव १२ ग्रहेस्ततः पंचभिरुच्चसंश्रयै रसूर्यगैः सूचित भाग्य संपदम्

अभाष्यस्याः संजातानि अभिता तदस्य सं-

जातं तारकादिभ्य इतजितीतच् प्रत्ययः तां दिवमिव पतिर्भर्ता प्रतीतो दृष्टः सन् रज्याने तृष्टे प्रतीत इत्यमरः ददर्श दृष्टवान् गर्भवैश्मनीति पाठे
ऽनुष्ठित इत्यत्राधिष्ठित इति ज्ञेयम् गर्भभर्मणीति पाठे गर्भाधानं प्रतीता वैचित्यभंगः १२ ग्रहेरिति ततः शब्द्यां द्राण्या समा पुलोमजा शचीं द्राणीत्य
मरः सासु दक्षिणा समये प्रसूतिकाले सति दशमे मासीत्यर्थः दशमे मासि जायते इति श्रुतेः उच्चसंश्रयै रुच्च संस्थैस्तुंगस्थानगैः असूर्यगै रनस्त
मितैः कैश्चिद्यथा संभवं पंचभिर्ग्रहैः सूचिता भाग्य संपदस्य तंपुत्रं श्रीणि प्रभावमंचोत्साहात्मकानि साधना न्युत्पादकानि यस्याः सात्रि साधना श-

क्तिः शक्तयस्तिस्त्रः प्रभागे त्साह मंत्रजा इत्यमरः अक्षयमर्थमिव असूत पूडः प्राणिगर्भविमोचन इत्यदादिषु पठ्यते तस्मान्द्रातोः कर्तरिलङ्
अत्रेदमनुसंधेयम् अजवृषभमृगां गनाकुलीरासववणिजौचदिवाकरादितुंगाः दशशिरिमनुयुक् तिथींदियां शैस्त्रिंशतिभिश्चतेः स्त
नीचा इति सूर्यादीनां सप्तानां ग्रहाणां मेषवृषभादयो राशयः श्लोकोक्तक्रमविशिष्टाः उच्चस्थानानीति स्वस्वतुंगापेक्षया सप्तमस्थानानि नीचा
नीति तत्रोच्चेष्वपि दशमादयो राशित्रिंशां शायथाक्रममुच्चेषु परमनीचा इति जातकश्लोकार्थः अत्रांशस्त्रिंशोभागः यथाह नारदः त्रिंशद्भागस्त

असूत पुत्रसमये शची समाचिसाधनाशक्तिरिवार्थमक्षयम् १३ दिशः प्रसेदुर्मरुतो वयुः सुखाः प्रदक्षिणा चिह्नवम

गिराददे बभूव सर्वशुभशंसितस्त्वणेभवो हिलोकाभ्युदयायतादृशाम् १४

कंलग्नमिति सूर्यपत्या सत्तिग्रहाणामस्तम

यो नाम तदुक्तं लघुजातके रविणास्तमयो योगो वियोगस्तूदयो भवेदिति ते च स्वोच्चस्थाः फलंति नास्तगाः नापि नीचगाः तदुक्तं राजसृगांके स्त्रो
च्चै पूर्णस्वर्क्षगेर्द्धं सुदृढे पादं द्विद्वे ल्यं शुभः रेवचरेंद्रः नीचस्यायीनास्तगोवान किंचित्पादं न्यूनं रविकोणे ददातीति तदिदमाह कविः उच्चसंश्रयै
रसूर्यगैरिति च एवं सति यस्य जन्मकाले पंचप्रभृतयो ग्रहाः स्वोच्चस्थाः स देवतुल्यो भवति तदुक्तं कूटस्थीये सखिनः प्रकृष्टकार्यराजप्रतिरूपकाश्च राजा
नः एकद्वित्रिचतुर्भिर्जायंतेऽतः परं दिव्या इति तदिदमाह पंचभिरिति १३ दिश इति तत्क्षणं तस्मिन् क्षणे कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे द्वितीया दिशः प्रसे

दुःप्रसन्नावभूवुः मरुतोवाताः सरवा मनोहराः ववुः अग्निः प्रदक्षिणार्चिः सन्हुतं हविरादेस्वीचकार इत्थं सर्वशक्तमशंसि शक्तमसूचकं बभूव-
हियतः तादृशांरघुप्रकाराणां भवो जन्मलोकाभ्युदयाय भवतीति शेषः ततो देवा अपि संतुष्टा इत्यर्थः १४ अरिष्टेति अरिष्टे सूतिकागृहे शय्यां तत्पुं
अरिष्टं सूतिकागृहमित्यमरः परितः सर्वतः अभितः परतः समयानिकषाहा प्रतियोगे पीति द्वितीया विसारिणा विस्तरणशीलेन सुजन्मनः शोभ
नोत्पत्तेः जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भव इत्यमरः तस्य शिशोर्निजेन नैसर्गिकेण तेजसा सहसाहतत्विषः क्षीणकांतयः निशीथे दीपाः अ-

अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा निशीथदीपाः सहसाहतत्विषो बभूवुरालेख्यसमर्पिता इव १५

जनाय शक्त्यांत चराय शंसते कुमारजन्मा मृतसंमिताक्षरम् अदेयमासीच्चयमेव भूपतेः शशिप्रभं छत्रं सुभेचचामरे १६

निवातपद्मस्तिमितेन च क्षुषाचूपास्यकांतं पिवतः सुताननम् इतरात्र निशीथो द्वावित्यमरः आलेख्ये समर्पिताः चित्रार्पितारुच्य-

भूवुः निशीथशब्दो दीपानां प्रभाधिक्यसंभावनार्थः १५ जनायेति भूपतेर्दिलीपस्य अमृतसंमिताक्षरममृतसमानाक्षरं सस्य समितसंमिता इत्याह
दंडो कुमारजन्म पुत्रोत्पत्तिं शंसते कथयते शक्त्यांत चराय अंतःपुरचारिणे जनाय त्रयमेवादेयमासीत् किंतु शशिप्रभं छत्रं उभेचामरे च छत्रा-
दीनां राज्ञः प्रधानांगत्वादिति भावः १६ निवातेति निवातो निर्वातदेशः निवातावाश्रयावातावित्यमरः तत्र यत्पद्मं तद्वत् स्तिमितेन निश्चलेन चक्षुषाने

त्रेणकांतं सुंदरं कृताननं पुत्रसुरं पिबतः तृष्णायापश्यतो नृपस्य गुरुरुत्कटः प्रहर्षः कर्ता इंदुदर्शनात् गुरुर्महोदधेः पुरोजलो घटव आत्मनि शरीरे न प्रबभूव स्थातुं न शशाक अंतर्मातिस्मेतियावत् न त्याग्याधोरधिकं मीयत इति भावः यद्वा हर्ष आत्मनि स्वस्मिन् विषये न प्रबभूव आत्मानं नियंतुं न शशाक किंतु बहिर्निर्जगामेत्यर्थः १७ सदति सदिलीपसूनुः तपस्विना पुरोधसा पुरोहितेन पुरोधास्तु पुरोहित इत्यमरः वसिष्ठेन तपस्वित्वात्तदनुष्ठितं कर्म सवीर्यस्यादिति भावः तपो वनादेत्यागत्य अखिले समये जात कर्मणि जातस्य विशोः कर्मणि कर्तव्य संस्कार विशेषे कृते स

महोदधेः पुर इवेंदुदर्शनात् गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि १७ सजात कर्मण्यखिले तपस्विना तपो वनादेत्यागत्य पुरोधसा कृते दिलीपसूनुर्मणिराकरोद्भवः प्रयुक्त संस्कार इत्याधिकं बभौ १८ सुरवश्च वामंगलतूर्यनिस्वनाः प्रमोद नृत्यैः सह वारयोषिताम् न केवलं सद्यनिमागधीपतेः पुथिव्यजृम्भंतदिवौ कसामपि १९ ति प्रयुक्तः संस्कारः शाणोलेखनादिर्यस्य सतथोक्तः आकरोद्भवः

रवनिप्रभवः रवनिः स्त्रियामाकरः स्यादित्यमरः मणिरिवाधिकं बभौ वसिष्ठमंत्रप्रभावात्तेजिष्ठोऽभूदित्यर्थः अत्र मनुः प्राज्ञाभिर्वर्द्धनात्पुंसो जात कर्मविधीयत इति सुरवश्च इति सुरवः सुरवकरः श्रवः श्रवणं येषां ते सुरवश्च वामंगलतूर्यनिस्वनाः मंगलवाद्यध्वनयः वारयोषितां वेश्यानां वारस्त्रीगणिकावेश्या रूपा जीवेत्यमरः प्रमोद नृत्यैर्हर्षनर्तनैः सह मागधीपतेः दिलीपस्य सद्यनि केवलं गृह एव न व्यजृम्भंतना

वर्द्धत किंतु दौरोको येषां ते दिवौ कसः पृषोदरादित्वात्साधुः देवास्तेषां पथ्याकाशेपि व्यजृंभंत तस्य देवां शत्वाद्देवो पकारित्वा च देवदुंदुभयोपिने दु-
रिति भावः १९ नेतिरक्षितुः सम्यक् पालनशीलस्य तृन्नितितृन्यत्ययः तस्य दिलीपस्य अतएव चोराद्यभावात्संयतो बन्धो न बभूवना भूत् किंतेना
त आह विसर्जयेदिति स्तनजन्मनाहर्षितस्तोषितः सन् यंबन्धुं विसर्जयेद्विमोचयेत् किंतु सराजा तदापितृणां ऋणाभिधानाद्धनान् केवलमे-
कं यथा तथा स्वयमेव एक एवेत्यर्थः केवलः कृत्स्न एकश्च केवलश्चावधारण इति शाश्वतः मुमुचे कर्मकर्तरिलिट् स्वयमेव मुक्त इत्यर्थः आस्मिन्नर्थे ए-

न संयतस्तस्य बभूव रक्षितुर्विमोचयेद्यं सुतजन्म हर्षितः ऋणाभिधानात्स्वयमेव केवलं तदापितृणां मुमुचे संबंधनात् २०
श्रुतस्य यायादयमंतमर्भकस्तथा पोरषां युधिचेति पार्थिवः अवेक्ष्य धातोर्गमनार्थमर्थविच्चकार नाम्ना रघुमात्मसंभवम् २१

ष वा अनृणायः पुत्रीति श्रुतिः प्रमाणम् २० श्रुतस्येति अर्थविच्छेदार्थतः पार्थिवः पृथिवीश्वरो दिलीपः अयमर्भको बालकः श्रुतस्य शास्त्रस्यांतं
पारं यायात् तथा युधिपोरषां शत्रूणां अंतं पारं च यायात् शत्रुयादित्यर्थः शकिलिङ्गेति शक्यार्थे लिङ् इति हेतोर्धातोः अगिरधि लघिगत्यर्था इति ल-
घि धातोर्गमनार्थमर्थं अवेक्ष्यालोच्य आत्मसंभवं पुत्रं नाम्ना रघुं चकार लघिवत्पोर्नलोपश्चेत्युप्रत्यये पालमूल लघुवलां गुलीनां बलोरत्यमा-
पद्यत इति वै कल्पिके रेफादेशे रघुरिति रूपं सिद्धम् अत्र शंसवः अशोचेति व्यतिक्रान्ते नाम कर्मविधीयत इति २१ ६३ ६३ ६३

पितुरिति सरधुः समग्रसंपदः पूर्णलक्ष्मीकस्यपितुर्दिलीपस्यप्रयत्नात् शरभैर्मनोहैः शरीरावयवैः हरिदश्वदीधितेः सूर्यस्वरश्मेः भास्वद्विवस्वत्स
साश्वहरिदश्वोष्णारश्मरइत्यमरः अनुप्रवेशाद्वालचंद्रमाइव दिनेदिनेप्रतिदिनं नित्यवीप्सयोरितिद्विर्वचनम् वृद्धिपुपोष अत्रसंहितावचनम् स-
लिलमये शशिनिरवेदीधि तयोमूर्च्छितास्तमोनैशं क्षपयंति दर्पणोदरनिहिताइव मंदिरस्यांतरिति २२ उमेति उमावृषांकौ पार्वती वृषध्वजौ शरजन्म
ना कार्तिकेयेन कार्तिकेयोमहासेनः शरजन्माषडाननः इत्यमरः यथाननंदतुः शचीपुरंदरौ इंद्राणींद्रौ पुलोमजा शचींद्राणीत्यमरः जयंतेनपाकशास

पितुःप्रयत्नात्समग्रसंपदःशरभैःशरीरावयवैर्दिनेदिने पुपोषवृद्धिहरिदश्वदीधितेरनुप्रवेशादिववालचंद्रमाः २२
उमावृषांकौ शरजन्मनायथायथाजयंतेनशचीपुरंदरौ तथानृपःसाचसूतेनमागधीननंदतुस्तत्सदृशेनतत्समौ २३
रथांगनाम्नोरिवभावबंधनंबभूवयत्येवमपरस्परश्रयं विभक्तमध्येकसुतेनतत्तयोःपरस्परस्योपरिनव्यहीयत २४

निनाजयंतः पाकशासनिरित्यमरः यथाननंदतुः तथाननंदतुस्तत्समौ ताभ्यामुमावृषांकाभ्यां शचीपुरंदराभ्यांच समौ सामागधीनृपश्च तत्सदृशेन-
ताभ्यांकुमारजयंताभ्यांसदृशेनसूतेनरघुणा ननंदतुः मागधीव्याख्याता २३ रथांगनाम्नोरिति रथांगनाम्नीचरथांगनामाच रथांगनामा-
नौ चक्रवाकौ पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः तयोरिव तयोर्दंपत्योः भावबंधनं तद्वयाकर्षकंपरस्परश्रयम् अन्योन्यविषयम् यत्प्रेमबभूव तदेके-

नकेवलेन ताभ्यामन्येनवा एकेमुख्यान्यकेवलाइत्यमरः एकोऽन्याथेप्रधानेच प्रथमेकेवले तथा साधारणे समानेत्ये संख्यायांच प्रयुज्यत इतिवि-
 श्वः कृतेनविभक्त मपि कृतविभागमपि परस्परस्योपरिनव्यहीयत हीनंनबभूव किंतु वृद्धे कर्मकर्तरिलिट् अकृत्रिमत्वात्स्वयमेवोपचितमि-
 त् १: यदेकाधारद्वयंवस्तु तदाधारद्वये विभज्यमानंहीयते अत्रतु तयोर्विषये प्रागेकविषयं प्रमसप्रसद्वितीयविषयलाभेपिनाहीयत प्रत्युतोप-
 चितमेवाभूदितिभावः २४ उवाचेति सोर्मकः शिशुः पोतः पातोर्भकोडिंभः पृथुकः शावकः शिशुरित्यमरः धात्र्या उपमात्रा धात्रीजनन्यामलकी

उवाच धात्र्याप्रथमोदितंवचो ययौ तदीयामवलंब्य चांगुलिम् अभूच्चनम्रः प्रणिपातशिक्षयापितुर्मुदंते नततान
 सोर्मकः २५ तमंकमारोप्यशरीरयोगजैः स्वरं निषिंचंत मिदामृतं त्वचि उपांतसंमीलितलोचनो नृपश्चिरात्कृत-
 स्पर्शरसज्ञतां ययौ २६

वक्रमत्कपमातृष्विति विश्वः प्रथममुदितमुपदिष्टंवच उवाच तदीयामंगुलिमवलंब्य ययौच प्र-
 णिपातस्य शिक्षया उपदेशेन नम्रो भूच्चेतियत् तेनपितुर्मुदंतान २५ तमिति शरीरयोगजैः शरीरसंबंधेन जातैः स्वरैः त्वचित्वगिंद्रिये अ-
 मृतं निषिंचंतं वर्षेनमिवतं पुत्रमंकमारोप्य मुदाविर्भावात् उपांतयोः संमीलितः लोचनः सन् नृपः चिरात्कृतस्पर्शरसज्ञतां ययौ रसः स्वादुः २६

७,

७,

७,

७,

७,

७,

अमंस्तेति स्थितेरभेत्ता मर्द्यादा पालकः सनृपः परार्ध्यजन्मना उत्कृष्टजन्मना अनेन रघुणा अन्वयं वंशं प्रजानां पतिः ब्रह्मा गुणाः सत्त्वादयः गुणाः सत्त्वं रजस्तम इत्यमरः तेषु अग्रेण मुख्येन सत्त्वेन वर्तते व्याप्रियत इति गुणाग्र्यवर्त्ती तेन स्वस्य मूर्तिभेदेन अवतारविशेषेण विष्णुना आत्मनः सर्गं सृष्टिमेव स्थितिमंतं प्रतिष्ठावंतं अमंस्तमन्यते स्म मन्यते रघुदात्तत्वादिदं प्रतिषेधः अत्रोपमानोपमेययोरितरेतरविशेषणानीत रेतस्त्रयोज्यानि तत्ररघुपक्षे गुणाः विद्याविनयादयः गुणोऽप्रधाने रूपादौ मौर्व्या सूरदेवकोदरे स्तंभे सत्त्वादिसंध्यादिविद्यादिहरिता

अमंस्तत्त्वानेन परार्ध्यजन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमंतमन्वयम् स्वमूर्तिभेदेन गुणाग्र्यवर्त्तिना पतिः प्रजानामिव सर्गमात्मनः २७ सवृत्तचूडश्चलकाकपक्षकैरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः लिपेर्यथावद्ग्रहणेन वाङ्मयं नदी मुरवेनेव समुद्रमाविशत् २८

दिष्यति विश्वः शेषं सुगमम् २७ सदति चूडाकर्म द्विजानीनां सर्वेषां मेव धर्मतः प्रथमे-
ष्टे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतिचोदनादिति मनुस्मरणान् तृतीये वर्षे कृतचूडः निष्पन्नचूडाकर्मासन् इत्येवमभेदः सरधुः प्राप्ते तु पंचमे वर्षे विद्या-
रंभंच कारयेदिति वचनात्पंचमे वर्षे चलकाकपक्षकैश्चंचल शिरवंडकैः बालानां तु शिखाप्रोक्ता काकपक्षः शिरवंडक इति हलायुधः सवयो-
भिः स्निग्धैः स्निग्धो वयस्यः सवया इत्यमरः अमात्यपुत्रैरन्वितः सन् लिपेः पंचाशद्वर्णात्मिका यामातृकायाः यथावद्ग्रहणेन सम्य-

ग्वोधनो पायभूतेन वाङ्मयं शब्दजातं नद्यासुरं द्वारं मुखं तु वदनं मुख्यां मे द्वाराभ्युपाययोरिति यादवः तेन कश्चिन्मकरादिः समुद्रमिव आ-
विशत् प्रविष्टः ज्ञातवानित्यर्थः २८ अथेति गर्भाष्टमे प्रकुर्वीत ब्राम्हणस्योपनायनं गर्भादेकादशे राज्ञो गर्भाच्च द्वादशे विशदिति मनुस्मरणान् अ-
थगर्भैकादशोब्दे विधिवदुपनीतं कृतोपनीतं गुरुप्रियमेनं रघुं विपश्चितो विद्वांसो गुरवो विनित्युः शिक्षितवन्तः ते गुरवः अस्मिन्मर्मके रघौ अवंध्य-
यत्नाः सफलप्रयत्नाश्च बभूवुः तथाहि क्रियाशिक्षा क्रियातु निष्कृतौ विक्षाचिकित्सोपायकर्मस्विति यादवः वस्तुनिपात्रभूते उपहिताप्रयुक्ता प्र-

अथोपनीतं विधिवद्विपश्चितो विनित्युरेनं गुरवो गुरुप्रियम् अवंध्य यत्नाश्च बभूवु रर्मके क्रियाहिवस्तुपहिताप्रसीद-
ति २९ धियः समग्रैः सगुणैरुदारधीः क्रमाच्च तस्मै चतुरर्णवोपमाः ततारविद्याः पवनातिपातिभिर्दिशो हरिर्द्विर्हरि-
तामिवेश्वरः ३०

सीदतिफलति क्रियाहिद्रव्यं विनयति नोद्रव्यमिति कौटिल्यः २९ धियइति अत्रकामंदकः शरभूषाग्र-
हणं चैव श्रवणं धारणं तथा ऊहापोहोर्थं विज्ञानं तत्त्वं ज्ञानं च धीगुणा इति आन्वीक्षि कीचयीवार्तादंडनीतिश्च शाश्वती एता विद्याश्च तस्मै तस्मै लो-
कसंस्थितिहेतव इति च उदारधीरुत्कृष्टबुद्धिः सरघुः समग्रैर्धियो गुणैः चत्वारोर्णवा उपमा उपमानं यासां ताश्च तुरर्णवोपमाः तद्वितार्थेतरपद-
समाहारे चेत्कतरपदसमासः चतस्रो विद्याः हरितां दिशामीश्वरः सूर्यः पवनानि पातिभिर्हरिर्द्विर्निजाश्वैः हरित्कुम्भिवर्णैश्च तृणवाजिविशेषयो-

रघु-शे

८

रिति विश्वः चतस्रोदिशश्चक्रमात्ततार चतुरर्णवोपमत्वं दिशा मपि द्रष्टव्यम् ३० त्वचमिति कार्णा रौरव बास्ता निचर्माणि ब्रम्हचारि-
णः वसीरन्नानुपूर्व्येण शाणक्षौ मादिका निवेति मनुस्मरणान् सरघुः मेध्यां शरून् रौरवीं रुरुसंबंधिनीं रुरुर्महाकृष्ण सार इति यादवः त्वचं च
र्म परिधाय वसित्वा मंत्रवत् समंत्रकं अस्त्रं आग्नेयादिकं पितुरेवोपाध्यायादशिक्षत अभ्यस्तवान् आरव्यतोपयोग इत्यपादानात्तंचमी पि-
तुरेवेत्यवधारणमुपपादयति नेति तदुरेकोऽद्वितीयः पार्थिवः केवलं पृथिवीश्वर एव नाभूत् किंतु क्षितौ दिक्षीप एकधनुर्धरोप्यभूत् ३१

त्वचंसमेध्यां परिधाय रौरवीमशिक्षतास्त्रं पितुरेव मंत्रवत् न केवलं तदुरेकपार्थिवः क्षितावभूदेकधनुर्धरोपि
सः ३१ महोक्षतां वत्सतरः स्पृशन्निव द्विपेन्द्रभावं कलभः श्रयन्निव रघुः क्रमाद्यौवनभिन्नशैशवः पुपोषगांभी
र्यमनो हरं वपुः ३२

महोक्षतामिति रघुः क्रमाद्यौव-

नेनभिन्नशैशवो निरस्तशिशुभावः सन् महानुक्षामहोक्षो महावृषभः अचतुरेत्यादिसूत्रेण निपातनादकारांतत्त्वम् तस्य भावस्तत्तानां स्पृ-
शन् गच्छन् वत्सतरो दस्य इव दस्य वत्सतरो समावित्यमरः द्विपेन्द्रभावं महागजत्वं श्रयन् व्रजन् कलभः करिपोत इव गांभीर्येणाचापलेन म-
नो हरं वपुः पुपोष ३२

स. ३.

८

अथेति गोर्नादित्येवलीवर्द्धक्रतुभेदविभेदयोः स्त्री तुस्याद्विदिभारत्यांभूमौचसुरभावपि पुंस्त्रियोः स्वर्गवज्रांबुरश्मिहृग्वाणलोमस्त्वितिकेशवः गावो लो-
मादिकेशादीयन्ते खंड्यन्तेः स्मिन्नितिव्युत्पत्त्यागोदानं नाम ब्राम्हणादीनां षोडशादिषु वर्षेषु कर्तव्यं केशांतरव्यं कर्मेच्यते तदुक्तं मनुना केशांतः षोडशे वर्षे ब्रा-
ह्मणस्य विधीयते राजन्यबंधोर्द्वो विंशे वैश्यस्य द्वाधिके तत इति अथ गुरुः पिता गुरुगीष्पति पित्राद्यावित्यमरः अस्य रघोर्गोदानविधेरनंतरम् विवाहदी-
क्षां निरवर्तयन् कृतवानित्यर्थः अथ नरेन्द्रकन्यास्तरघुं दक्षस्य सुतारोहिण्या दयस्तमोनुदं चंद्रमिव तमोनुदोऽग्निचंद्रोर्का इति विश्वः सत्यतिमवाप्य

अथास्य गोदानविधेरनंतरं विवाहदीक्षां निरवर्तयद्गुरुः नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सत्यतिं तमोनुदं दक्षसुता इवावभुः ३३
युवायुगव्यायतबाहुरंसलः कपाटवक्षाः परिणद्धकंधरः वपुः प्रकर्षादज यदुरुं रघुस्तथापि नीचैर्विनयाददृश्यत ३४

आवभुः रघुरपितमोनुत् अत्र मनुः वेदानधीत्यवेदौ वा वेदं वापि यथाक्रमम् अविष्णुन ब्रम्हचर्यं गृहस्थाश्रममाविशेदिति ३३ संप्रतियौ च राज्य-
योग्यतामाह युवेति युवा तरुणः युगो नाम धुर्यस्कंधगतः सच्छिद्रप्रांतो यानांगभूतो दारुविशेषः यानां युगे युगः पुंसि युगं युग्मे कृतादिवित्यमरः
युगवद्व्यायतौ दीर्घौ बाहू यस्य सः अंसावस्यस्त इत्यंसलो बलवान् मांसलश्चेति वृत्तिकारः बलवान् मांसलोऽंसल इत्यमरः वत्सां साभ्यां कामबले इति
लच्प्रत्ययः कपाटवक्षाः अररोराः कपाटमरं तुल्ये इत्यमरः परिणद्धकंधरो विशालग्रीवः अथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपीत्यमरः परिणाहो विशा

रघुः दी-

९

लतेत्यमरः रघुः वपुषः प्रकर्षादाधिव्याघो वनकृतान् गुरुष्वितरमजयत् तथापि विनयान्नन्वे ननीचैरत्यको दृश्यत अनौ नृत्वं च विवक्षितम् ३४
सं प्रति तस्य यौवराज्यमाह नत इति नत आत्मना स्वयंचिरं धृतां नितां तगुर्वी बोतो गुणकचनादिति डीप् प्रजानां धुरं पालन प्रयासं लघयिष्यता लघु
करिष्यता तत्करोति तदा च ह इति लघुशब्दाणि च ततो लृटः सहेति शतृ प्रत्ययः नृपेण दिलीपे नासौरघुः निसर्गेण स्वभावेन संस्कारेण शास्त्राभ्यास-
जनित वासनया च विनीतो नम्र इति हेतोर् युवराज इति शब्दं भजतीति तथोक्तः भजो णिवरिति णिव प्रत्ययः चक्रे कृतः द्विविधो विनयः स्वाभाविकः कृत्रिम-

स-३

ततः प्रजानां चिरमात्मना धृतां नितां तगुर्वी लघयिष्यता धुरम् निसर्गसंस्कारविनीत इत्यसौ नृपेण चक्रे युवराज
शब्दभाक् ३५ नरेन्द्रमूलायतनादनंतरं तदास्य दंष्ट्रीर्युवराज संज्ञितम् अगच्छुदंशेन गुणाभिलाषिणी नवाव-
तारं कमलादिवोत्पलम् ३६ श्वेति कोदित्यः तदुभयसंपन्नत्वात् पुत्रं युवराजं च कोरत्यर्थः अत्र कामंदकः विनयो पग्रहान् भूत्यै कुर्वी-

तनृपतिः कृतान् अविनीतकुमारं हि कुलमाशु विशीर्यते विनीतमौरसं पुत्रं यौवराज्ये भिषेचयदिति ३५ नरेन्द्रेति गुणान् विनयादीन् रौरभ्यादी-
श्चाभिलषतीति गुणाभिलाषिणी श्रीः राज्यलक्ष्मीः पद्माश्रया च नरेन्द्रो दिलीप एव मूलायतनं प्रधानस्थानं तस्मादपादानादनंतरं सन्निहितं युवराज
इति संज्ञारस्य संजाता युवराज संज्ञितं तारकादित्वादितच प्रत्ययः आत्मनः पदस्थानमास्यदं आस्यदं प्रतिष्ठापामिति निपातः सरघुरित्यास्यदंत

९

दास्यदं कमलाच्चिरोत्पन्नान्नवावतारमच्चिरोत्पन्नमुत्पलमिव अंशेनागच्छन् स्थियोहि यूनिरज्यंत इति भावः^{३६} विभावस्फुरिति सारधिना सहाय-
भूतेन एतद्विशेषणमुत्तरवाक्येष्वप्यनुषंजनीयम् वायुना विभावसुर्वहिरिव स्तूर्यव न्हीविभावसू इत्यमरः घनव्यपायेन सारधिना गभस्तिमान्-
सूर्यश्च कटो गंडः गंडः कटो मदो दानमित्यमरः तस्य प्रभेदः स्फुरन्मदो दय इत्यर्थः तेन करीवपार्थिवो दिलीपस्तेन रघुणा अतितरां सुदुःसहः अत्यं-
तं कष्टु असत्यो बभूव ३७ नियुज्येति शतक्रतुरिन्द्रः उपमा उपमानं यस्य शतक्रतूपमः स दिलीपः शतं वै तल्या राजपुत्रा देवा आशापाला इत्यादिभु-

विभावसूः सारधिनेव वायुना घनव्यपायेन गभस्तिमानिव बभूव तेनातितरां सुदुःसहः कटप्रभेदेन करीवपार्थिवः ३७

नियुज्यते होमतुरंगरक्षणे धनुर्धरं राजसुतैरनुद्रुतम् अपूर्णमेकेन शतक्रतूपमः शतं क्रतूनामपविघ्नमापसः ३८

ततः परं तेन मरवाय यज्वना तुरंगमुत्सृष्टमनर्गलं पुनः धनुर्भूतामग्रत एव रक्षतां जहार शक्रः किल गूढविग्रहः ३९ त्वाराज

सुतैरनुद्रुतमनुगतं धनुर्धरं तं रघुं होमतुरंगाणां रक्षणे नियुज्य एकेन क्रतूना अपूर्णमेकोनं क्रतूनामश्वमेधानां शतं अपविघ्नमपगतविघ्नं यथा तथा-
आप ३८ तत इति ततः परमेकोनशतक्रतुप्राप्त्यनंतरं यज्वनाविधिने हवता यज्वातुविधिने हवानित्यमरः तेन दिलीपेन पुनरपि मरवाय मरवं कर्तुं
क्रियार्थोपपदेत्यादिना चतुर्थी उत्सृष्टं सुक्तं अनर्गलमप्रतिबंधं अव्याहृतस्वैरगतमित्यर्थः अपर्यावर्त्यन्तोऽश्वमनुचरंतीत्यापस्तंबस्मरणात् तुरंगं

धनुर्भृतां रक्षतां रक्षकाणामग्रत एव शक्रोगूढविग्रहः सन् जहार किलेत्येतित्ये ३९ विषादेति तत्कुमारस्य सैन्यं सेनासपदि विषादइष्टनाश
कृतो मनोभंगः तदुक्तम् विषादश्चेतसोभंग उपायाभावनाशयोरिति तेन लुप्ता प्रतिपत्तिः कर्तव्यज्ञानं यस्य तत्तथोक्तं विस्मितमश्वनाशस्या कस्मि
कत्वादाश्वर्याविष्टं सत् स्थितं तस्थौ अथ श्रुतप्रभावा यदृच्छया स्वेच्छया आगता नन्दिनी नाम वसिष्ठधेनुश्च दृशे रघोः स्वप्रसादलब्धत्वा तदनु
जिघृक्षयेति भावः द्वौ च काराव विलंबसूचकौ ४० तदिति सतापुरस्कृतः पूजितो दिलीपनन्दनोरघुः पुण्येन पवित्रेण तस्या नदिन्या यदंगं तस्य निष्पं

विषादलुप्तप्रतिपत्तिविस्मितं कुमारसैन्यं सपदि स्थितं च तत् वसिष्ठधेनुश्च यदृच्छया गता श्रुतप्रभावा दृशेथ नन्दि
नी ४० तदंगनिष्पदजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्येन पुरस्कृतः सता अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शनि बभूव भावेषु दिली-
पनन्दनः ४१ सपूर्वतः पर्वतपक्षशातनन्ददर्शदेवं नरदेवसंभवः पुनः पुनः सूतनिषिद्धचापलं हरंतमश्वं रथरश्मि सं
यतं ४२

दोद्वयः स एव जलं सूत्रमित्यर्थः तेन लोचने प्रमृज्य शोधयित्वा अतीन्द्रियेषु इन्द्रियाण्यतिक्रान्तेषु अत्यादयः क्रांताद्यर्थे द्वितीय
येति समासः द्विगुप्राप्तापन्नलं पूर्वगति समासेषु परबलिंगता प्रतिषेधाद्विशेष्यनिघ्नत्वं भावेषु वस्तुषु उपपन्नदर्शनः संपन्न साक्षात्कारशक्तिर्बभूव ४१
स इति नरदेवसंभवः सरघुः पुनः पुनः सूतेन सारथिना निषिद्धचापलं निवारितौ नृत्वं रथस्य रश्मिभिः प्रग्रहैः किरणप्रग्रहौ रश्मी इत्यमरः संयतं

बन्धमश्वहंतं पर्वत पक्षाणां शातनंछेदकं देवमिंद्रं पूर्वतः पूर्वस्यां दिशि ददर्श ४२ शतैरिति रघुस्तमश्चहर्तारं अनिमेषवृत्तिभिर्निमेष व्यापारशून्यैरक्ष्णां शतैः ह
रिभिर्हरिद्वर्णैः हरिर्वाच्यवदाख्यातो हरित्कपिलवर्णयोरिति विश्वः वाजिभिरश्वैश्च हरिमिंद्रं विदित्वा ज्ञात्वा हरिर्वातार्कचंद्रं द्रयमोपेन्द्र मरीचिष्विति विश्वः ए
तमिंद्रं गगनस्पृशा व्योमव्यापिना धीरेण गंभीरेण स्वरेण ध्वनिनानि वर्तयन्निव अवोचत् ४३ मरेवेति हे देवेन्द्र मनीषिभिस्त्वमेव मखां शभाजां यज्ञभाग
भुजां मध्ये प्रथमः यतो निगद्यसे कथ्यसे ततोऽपि अजस्रदीक्षायां नित्यदीक्षायां प्रयतस्य मदुरोः क्रियाविघाताय ऋतुविघाताय क्रियंवि

शतैस्तमस्यामनिमेषवृत्तिभिर्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः अवोचदेनं गगनस्पृशा रघुः स्वरेण धीरेण निव
र्तयन्निव ४३ मखां शभाजां प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र यतो निगद्यसे अजस्रदीक्षा प्रयतस्य मदुरोः क्रिया
विघाताय कथं प्रवर्तसे ४४ त्रिलोकनाथेन सतां मखद्विषस्त्वयानियम्या ननु दिव्यचक्षुषा सचेत्स्वयं कर्म सुधर्म
चारिणां त्वमंतरायो भवसि च्युतो विधिः ४५

हंतुमित्यर्थः तुमर्थाच्च भाववचनादिति चतुर्थी कथं प्रवर्तसे ४४ त्रिलोकेति त्रयाणां
लोकानां नाथस्त्रिलोकनाथः तद्धितार्थेत्यादिना उत्तरपदसमासः तेनैवैलोक्य नियामकेन दिव्यचक्षुषा अतीन्द्रियार्थदर्शिना त्वया मखद्विषः ऋतुविघातकाः निय-
म्याः ननु शिक्ष्याः खलु सत्त्वं धर्मचारिणां सतां कर्म सुकृतुषु स्वयमंतरायो विमो भवसि चेत् तर्हि विधिरनुष्ठानं च्युतः क्षतः लोके सत्कर्म कथं वास्तपियादित्यर्थः ४५

तदिति हेमपवनं तत्तस्मात्कारणात् महाक्रतोरश्वमेधस्य अग्र्यं श्रेष्ठं मंगसाधनं अमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि तथाहि शक्वेः पथोदर्शयितारः सन्मा
गदर्शकार्दश्वरामहंतः मलीनसामलिनानां पद्धतिं मार्गं नाददते नस्वीकुर्वते असन्मार्गं नावलंबंत इत्यर्थः मलीमसंतुमलिनं कच्चरं मलदूषितमित्यमर ४६
इतीति इतिरघुणा समीरितं प्रगल्भं वचोनिशम्य आकर्ष्यदिवौकसः स्वर्गौकसः दिवं स्वर्गेतरिक्षे चेति विश्वः तेषामधिपतिर्देवेन्द्रः रघुप्रभावात्सविस्मयः
सन् रथं निवर्तयामास उत्तरं प्रतिवक्तुं प्रचक्रमेच ४७ यदिति हे राजन्य कुमार क्षत्रियकुमार मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराडित्यमरः यद्वा क्यमा

तदंगमग्र्यं मघवन्महाक्रतोरमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि पथः शक्वेर्दर्शयितार ईश्वरामलीमसामाददते न पद्धतिम् ४६
इति प्रगल्भं रघुणा समीरितं वचोनिशम्याधिपतिर्दिवौकसां निवर्तयामास रथं सविस्मयः प्रचक्रमेच प्रतिवक्तुमु-
त्तरम् ४७ यदात्यराजन्यकुमारतत्तथायशस्तुरक्ष्यं परतो यशोधनैः जगत्प्रकाशं तमशेषमिज्यया भवदुरुलंघ-
यितुं ममोद्यतः ४८ हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो महेश्वरस्यैव कएव नापरः

तथा सत्यं किंतु यशोधनैरस्मादृशैः परतः शत्रुतः यशोरक्ष्यं ततः किमत आह भवदुरुः त्वत्पिता जगत्प्रकाशं लोकप्रसिद्धं अशेषं सर्वममनयशः इज्यया या-
गेन लंघयितुं निरस्कर्तुं उद्यतः उद्युक्तः ४८ किंतद्यश इत्याह हरिरिति पुरुषेष्टुत्तम इति सप्तमी समासः न निर्धारणं इति षष्ठी समासनिषेधात्कर्मधारये

सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टः पूज्यमानैरित्युत्तमपुरुष इति स्यात् यथाहरिर्विष्णु रेक एव पुरुषोत्तमः स्मृतः यथान्यं ब्रह्मः शिव एव महेश्वरः स्मृतः नापरः अपरः
 पुमान्न तथा तथा मां मुनयः शतक्रतुं विदुः विदंति विदो लो वेति णलादयः नो स्माकं हरि हरयोर्ममचेत्यर्थः एष त्रितयोपिशब्दो द्वितीयगामी नहि द्वितीया प्रक
 रणे गम्यादीनामुपसंख्यानात्समासः ४९ अत इति यतोहमेव शतक्रतु रतः त्वदीयस्य पितुः अयं शततमोऽश्वः कपिलानुसारिणा कपिलमुनितुल्येन मया
 अपहारितः अपहृतः अपहारित इति स्वार्थे णिच् तवात्राश्वे प्रयत्नेनालं प्रयत्नो मा कारी रित्यर्थः निषेधस्य निषेधं प्रतिकरणत्वात् तृतीया सगरस्य राज्ञः सं

तथा विदुर्मां मुनयः शतक्रतुं द्वितीयगामी नहि शब्द एष नः ४९ अतोयमश्वः कपिलानुसारिणा पितुस्त्वदीय
 स्य मयापहारितः अलं प्रयत्नेन तवात्र मानिधाः पदं पदव्याः सगरस्य संततेः ५० ततः प्रहस्यापभयः पुरं
 दरं पुनर्बभाषे तुरगस्य रक्षिता गृहाण शास्त्रं यदि सर्ग एष ते नखत्वं निर्जित्य रघुं कृती भवान् ५१

ततेः संता नस्य पदव्याः पदं मानिधाः मानिधेहि निपूर्वाद्धातेर्लु
 ड् नमाङ् योग इति अडागमप्रतिषेधः महदास्कंदनं ते विनाशमूलं भवेदिति भावः ५० तत इति ततस्तुरगस्य रक्षितारघुः प्रहस्य प्रहा संकृत्वा अपभयो निर्भी
 कः सन् पुनः पुरंदरं बभाषे किमिति हे देवेन्द्र एषः अश्वमोचनरूपस्ते तव सर्गो निश्चयो यदि सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्याय सृष्टिष्वित्यमरः तर्हि श

स्त्रं गृहाण भवान् रघुं मामनिर्जित्य कृतीकृत कृत्यो खलु इष्टादिभ्यश्चेतीति प्रत्ययः रघुग्रहणादात्मनो दुर्जयत्वसूचयति ५१ सइति सरघुः उ-
 न्मुखः सन् मधवंतं मिन्द्रमेव मुक्त्वा शरासनं चापं सशरं करिष्यमाणः आलीढेन आलीढारयेन स्थानभेदेन विशेष शोभिना वपुः प्रकर्षेण दे-
 हौन्नत्येन विडंबितेश्वरोऽनुकृतपिनाकी सन् अतिष्ठत् आलीढलक्षणमाह यादवः स्थानानि धन्विनां पंच तत्र वै शारवमस्त्रियाम् त्रिवितस्त्यं
 तरो पादौ मंडलं तोरणाकृतिं अन्यर्थं स्यात्समपदमालीढं तु ततो ग्रतः दक्षिणं वाममाकुंच्य प्रत्यालीढं विपर्ययइति ५२ रघोरिति रघोः अवष्टंभा

सरवमुक्त्वा मधवंतं मुन्मुखः करिष्यमाणः सशरं शरासनम् अतिष्ठत् आलीढविशेष शोभिना वपुः प्र-
 कर्षेण विडंबितेश्वरः ५२ रघोरवष्टंभमयेन पत्रिणा तद्दिक्षतो गोत्राभिदप्यमर्षणः नवांबुदानीक
 मुहूर्तलां छन्दे धनुष्यमोघं समधत्तसायकम् ५३ दिलीपसूनोः सबृहद्भुजां तरं प्रविश्य भीमासुर
 शोणितोचितः पपावना स्वादित पूर्वमाश्रयः कुतूहलेनैव मनुष्यशोणितम् ५४ मयेन स्तंभरूपेण अवष्टंभः

सूवर्णे च स्तंभप्रारंभयोरिति विश्वः पत्रिणा बाणेन तद्दये क्षतो विन्तुः अतएवामर्षणः असहनः क्रुद्ध इत्यर्थः गोत्राभिदपीन्द्रोपि संभावनीये चोरेपि गोत्रः शोणी
 धरे मतइति विश्वः नवांबुदानामनीकस्य मुहूर्तक्षणमात्रं लांछने चिह्नभूते धनुषि दिव्ये धनुषीत्यर्थः अमोघमबंधं सायकं बाणं समधत्तं संहितवान् ५३ दिलीपेति

उक्तमर्थमाशीर्वादपूर्वकमुपसंहरति विधिसमयनियोगादिति विधिर्देवं विधिर्देवे विधाने चेत्यमरः समयः कालस्तयोर्नियोगानियमाद्वेतोः
तयोर्दुरतिक्रमत्वादिति भावः अगाधे दुस्तरे आपत्यो धिरिवेत्युपमितसमासः दिनकृतमिवेति वक्ष्यमाणानुसारात् तस्मिन्नापत्ययो धो
मग्नं सूर्योपि सायं सागरे मज्जति परे घुरुन्मज्जतीत्यागमः दीप्तिः प्रतापः आतपश्च तस्याः संहारेण जित्वा मप्रसन्नं शिथिलवसुं शिथिलध-

विधिसमयनियोगाद्दीप्तिसंहारजित्वां शिथिलवसुमगाधेमग्नमापत्ययो धो
रिपुतिमिरमुदस्यो दीयमानं दिनादौ दिनकृतमिव लक्ष्मीस्त्वां समभ्येतुभूयः ४६

नं अन्यत्र शिथिलरश्मिं वसुर्देवैर्गौरश्मौ च वसुतो ये धने मणाविति वैजयंती शिथिलवलमिति पाठे तूभयत्रापि शिथिलशक्तिकमित्यर्थः
अथ रिपुस्तिमिरमिव तद्विपुतिमिरं उदस्य निरस्य उदीयमानं मुद्यंतं इड् गताविति धातोर्देवादिकात्कर्तरि शानच् त्वां दिनादौ दिनकृत-

किरातटी०

२५

मिवलक्ष्मीर्भूयः समभ्येतु भजतु आशिषिलिङ् लोद्यवितिलोद् चमत्कारितया मंगलाचरणरूपतया च संगति श्लोकेषु लक्ष्मीशब्दप्रयोगः
यथाह भगवान्भाष्यकारः मंगलादीनि मंगलमध्यानि मंगलांतानि शास्त्राणि प्रथंते वीरपुरुषाण्यायुष्मत्पुरुषाणि च भवन्ति अध्येतारश्च
प्रवक्तारो भवन्तीति पूर्णोपमेयं मालिनीवृत्तं संगतित्वाद् वृत्तभेदः यथाह दंडी संगेरनतिविस्तीर्णैः श्राव्यवृत्तैः सुसंधिभिः सर्वत्रभिन्नसंगी
तैरुपेतं लोकरंजनमिति ४६ अथ कविः काव्यवर्ण्यनामारव्यानपूर्वकं सर्गपरिसमाप्तिकथयति इतीति इतिशब्दः परिसमाप्तौ भारवि

इति भारवि कृतौ महाकाव्ये किरातार्जुनीये प्रथमः सर्गः

कृताविति कविनामकथनं महाकाव्य इति महच्छब्देन लक्षणसंपत्तिः सूचिता किरातार्जुनीय इति काव्यवर्ण्ययोः कथनं प्रथमः सर्गः समाप्त
इतिशेषः एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यं किरातार्जुनावधिकृत्य कृतो ग्रंथः किरातार्जुनीयं विश्वकंदयमसभद्वंद्वं इज्जननादिभ्यश्च इनिद्वंद्वान्छप्रत्ययः राघवपांड
वीयमिति वत् तथाहर्जुन एवात्र नायकः किरातस्तु तदुत्कर्षाय प्रतिभटतया वर्णितः यथाह दंडी वंशवीर्यप्रतापादीन् वर्णयित्वा रिपोर-

स. ३

सर्गः १

२५

पि तज्जयान्नायकोत्कर्षकथनंचधिनोतिनइति अथायंसंग्रहः नेतामध्यमपांडवो भगवता नारायणेन प्रभुस्तस्योत्कर्षकृते तु वर्ण्यति
तथा दिव्यः किरातः पुनः शृंगारादिरसो गमत्र विजयी वीरः प्रधानं रसः शैलाद्या निच वर्णिता निबद्धो दिव्यास्त्रलाभः फलं इति
श्रीमहोपाध्याय कोलान्वलमल्लिनाथसूरिविरचितायां किरातार्जुनीयकाव्यव्याख्यायां घंटापथसमाख्यायां प्रथमः सर्गः ५
द्विसप्तसिंदु १७७२ मिते शाके पुण्याख्यपत्तने यत्नतः पाठशालायां मंकितोयं शिलासरेः ६, ७,

करातटी

२६

इतिकिरातार्जुनीयेमहाकाव्येप्रथमःसर्गःसमाप्तः

सर्गः १

२६

[OrderDescription]
,CREATED=21.05.20 10:40
,TRANSFERRED=2020/05/21 at 10:53:04
,PAGES=59
,TYPE=STD
,NAME=S0003017
,Book Name=M-3000-SHRI RAGHUVANSH MAHAKAVY DWITIYE SARG
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

